

ΕΤΟΣ ΣΤ'

ΤΕΥΧΟΣ 6

ΙΟΥΝΙΟΣ 1928

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΛΕΥΘ. ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ Α.Α.Σ.Δ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :

Α. Π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ :

† ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΓΑΛΑΝΗΣ

PYTHAGORAS

MONTHLY ORGAN OF THE GREEK FR. MASONRY OF A. & A.S.R.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περί Πυθαγόρου. Λόγος Π. Α. Κηλογεροπούλου	Σελίς 209
'Η 'Ελευθέρα Τεκτονική ἐν Θεσσαλονίκῃ	> 212
Δεξιόσσις 'Επισήμων—Γεῦμα 'Αξιωματικῶν Μεγάλου 'Αλε-	
ξάνδρου	> 213
Γενική Συνεδρία τῶν Στοῶν	> 214
Προσφώνησις Σεδισμίου Φιλῶτα Παπαγεωργίου	> 216
Προσφώνησις Μεγάλου Διδασκάλου 'Αδελφοῦ Μιλτιάδου	
Πουρῆ	> 217
Γενικόν. Συμπόσιον τῶν Στοῶν	> 219
Προπόσεις 'Υπάτου Ταξιάρχου καὶ Μεγάλου Διδασκάλου ..	> 220
'Εγκαίνια Νέου Νοῦ τῆς Στ.'. «Μέγας 'Αλέξανδρος»	> 221
'Ομιλία βχρυσήμαντος Μεγ. Διδ.	> 222
Λευκὴ 'Εορτὴ τῆς Στοᾶς «Avenir de l'Orient»	> 227
'Ο Μ. 'Ανθύπ. Ταξιάρχης τῆς Τουρκίας ἐν 'Αθήναις ..	> 228
'Ο Τεκ. 'Ομιλος 'Εκδρομῶν εἰς Δελφούς—'Ομιλία Προέ-	
δρου Ι. Βασιλῆ	> 230
'Εργα 'Αρετῆς καὶ 'Αγάπης—'Ελληνικῆς ἐμπνεύσεως Φι-	
λανθρωπία	> 238
'Ανά τὰς 'Ελληνικάς Στοάς—'Εγκαίνια Στ.'. 'Εκάτη Ἐάν-	
θη—Πηννηγυρικός Εὐρυπίδου ἑρανοῦμιδου	> 241
'Ανά τὴν Τεκτονικὴν Οἰκογένειαν—'Εκδρομὴ εἰς Σάμον	> 245
Association Maçonnique Internationale	> 246
Εἰδήσεις ἐκ τοῦ Πηγαίου Τεκτονισμοῦ	> 247
Εὐαγγελισμὸς Πειραιῶς	

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ :

ΟΔΟΣ ΒΑΛΤΕΤΣΙΟΥ 3—ΑΘΗΝΑΙ

ADRESS :

3 VALTETSIOU STREET—ATHENS

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΒΑΛΕΤΤΑΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Ὁδὸς Πανεπιστημίου 38

Β. Γ. ΒΟΪΛΑΣ

Διευθυντὴς Ἴατρος «Εὐαγγελισμοῦ»

Ἐπισκέψεις 3—5 μ.μ. Τηλεφ. 4—96 56 ὁδὸς Γ'. Σεπτεμβρίου

ΜΙΧΑΗΛ Γ. ΖΕΡΒΟΣ

Διευθυντὴς Ἴατρος τοῦ Δημοτικοῦ Μαιευτηρίου Ἀθηνῶν

Ἐπισκέψεις 3—7 μ.μ. Τηλ. 10—20 νέον 84 ὁδὸς Γ'. Σεπτεμβρίου

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΕΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου 11—Ἀθῆναι

ΡΑΔΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Α. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ

Τέως Ραδιολόγου Ἴατροῦ

τοῦ Ραδιολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων

Ράδιον καθαρὸν 400 mgr. Ἀκτίνες X 300,000 volts σταθεροῦ δυναμικοῦ.—Ἡ Ραδιο-
θεραπεία παρέχεται διὰ τοὺς πτωχοὺς ἐκ κακοήθων ὄγκων (Καρκίνου) καὶ καλοήθων
ὄγκων πύσσαντας Δωρεάν.

ΟΔΟΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 8α—ΑΘΗΝΑΙ

ΙΩΑΝ. ΜΟΡΑΛΗΣ ΑΙΟΛΟΥ 95

Κασμήρια Ἀγγλίας εἰς μεγάλην ποικίλιαν

Πωλήσεις Χονδρικῶς καὶ Λιανικῶς

Εἰς τοὺς ζητούντας ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν ἀποστέλλονται

δείγματα.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ ἐν Θεσσαλονίκῃ: Γεώργιος Μ. Κωνσταντινίδης
Στοὰ Ἴρις, ὁδὸς Ρογκότη, Πύροδος Μητροπόλεως Τσιμισκῆ.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

«...ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν
οἷς ἰσθᾶ προφέρουσα φύσις δαίκνυσιν ἕκαστα...»

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

ΑΘΗΝΑΙ, ΒΑΛΤΕΤΣΙΟΥ 3

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Α. Π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

Νέας Περιόδ. τόμ. ΣΤ'

ΙΟΥΝΙΟΣ 1928

Τεύχος 6

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΤΟΥ ΣΑΜΙΟΥ ΣΟΦΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ

ΛΟΓΟΣ Π. Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΥΠΑΤΟΥ ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΕΝ ΤΗ Σ. ΣΤΟΑ, "ΗΡΑ", ΤΗΣ ΣΑΜΟΥ

Πάντες οἱ μεταρσιωθέντες εἰς περσιωπὴν ἥρωος ἢ σοφοῦ φωτοστεφανοῦνται ὑπὸ θρύλων καὶ μύθων, τεινόντων νὰ ἐξυψώσωσιν αὐτοὺς ὑπεργείως καὶ τοὺς περιβάλωσι διὰ θείας αἴγλης πρὶν ἢ ἴδωσι τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἢ ἀφοῦ ἀποτεθῶσιν ἐν τῷ λίκνῳ.

Τοῦτο δὲ ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς καθ' ἡπαρ ἢ κατ' ὄναρ ἐμφανίσεως τῆς μοίρας προμαντευούσης τὴν ἀποθέωσιν αὐτῶν ἐπὶ βλάβῃ τῶν μελλόντων νὰ θαμβωθῶσιν ἢ κεραυνωθῶσιν ὑπὸ τῆς λαμπηδόνης τοῦ νέου ἀστερισμοῦ, ἢ πρὸς χάραν τῶν οἰκείων, ἢ εἰς δόξαν τῶν χωρῶν ἐν αἷς ἐγεννήθησαν.

Ἐκ τῶν λόγων αὐτῶν προέρχεται ἡ ἕξις τῶν πόλεων, τῶν διαφιλονεικουσῶν τὸν πάτρωνά των ἡμίθεον. Τοιοῦτο δέ τι συνέβη καὶ ὡς πρὸς τὸν σοφὸν τῆς Σάμου Πυθαγόραν, καθόσον οἱ μὲν ἀρχαῖοι συγγραφεῖς ἠθέλησαν νὰ τὸν παρουσιάσωσιν ἐν ταῖς δέλτοις τῆς ἱστορίας ὡς Μεταποντῖνον, ὡς Σύριον, ὡς Τύριον, ὡς Τυρρηγὸν καὶ ὡς Φλιάσιον, τὸ δὲ φέγγος τῆς ἱστορίας τῆς φιλοσοφίας ἐξερεύγεται τὴν Σαμίαν καταγωγὴν τοῦ τε Πυθαγόρου καὶ τῆς Ἑταιρείας τῶν Πυθαγορείων μεταναστευσάντων ἐκ τῆς πατρίδος των ἵνα διαφύγωσι τὴν τυραννικὴν καταπίεσιν τοῦ Πολυκράτους καὶ ἵνα ζήσωσιν ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ τῆς ἐλευθερίας, κατεργαζόμε-

νοι ἀκωλύτως τὸν ἄξιστον λίθον πρὸς ἀναστύλωσιν ἐαυτῶν καὶ πρὸς ἐξανθρώπισιν τῶν σφαλλομένων ἐν τοῖς δύο ἡμισφαιρίοις τοῦ σύμπαντος λαῶν.

Οὕτω κατὰ νὰς ἀρχαίας παραδόσεις ὁ Πυθαγόρας ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Πυθαΐδος ὅτε ὁ πατήρ αὐτοῦ Μνήσαρχος καὶ ἡ σύζυγός του Παρθενία ἔμελλον νὰ ταξειδεύσωσιν εἰς Συρίαν. Ἐπειδὴ δὲ ἀπηυθύνθησαν εἰς τὸ μαντεῖον ἐρωτῶντες ἐὰν θὰ ἔχωσιν εὐπλοίαν καὶ ἂν τὸ ἐμπόριον τῶν πολυτίμων λίθων, δι' οὓς ἐξεπατρίζοντο θὰ ἦτο ἐπικερδές, ἡ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς χρησμὸν εὖνουν προσθεῖσα ὅτι καὶ ἡ Παρθενία θὰ γεννήσῃ υἱόν, οὗ τὸ κάλλος, ἡ σοφία καὶ ἡ ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος ἐνέργεια θὰ ἐκπέμπωσιν σπινθηροβόλον φῶς ἐσαεὶ ἄσβεστον. Ἡ εὐμενὴς αὕτη χρησμολογία συνετέλεσεν ὅπως ὁ Μνήσαρχος μεταλλάξῃ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς του ἀπὸ Παρθενίας εἰς Πυθαΐδα καὶ ὅπως ἀποκαλέσῃ τὸν υἱόν του Πυθαγόραν. Θρυλεῖται μάλιστα ὅτι τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς γεννήσεως τοῦ Πυθαγόρου τὸ λίκνον του ἠκτινοβόλει ἀπλῆτως ὡς νέος μέγας φάρος.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μνησαρχοῦ ὁ Πυθαγόρας ἐπραγματώσατο τὴν Ὀμήρειον ἔμπνευσιν τοῦ Ὀδυσσεῶς ὅστις μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τροίας περιεπλανήθη ἐπὶ δέκα ἔτη ἵνα ἴδῃ πολλῶν ἀνθρώπων ἄστεα καὶ γνωρίσῃ τὸν δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν βίον αὐτῶν, ἐπανερχόμενος δ' εἰς Σάμον ἐναρμονίσῃ πᾶν τὸ χρήσιμον πρὸς τὰ πάτρια.

Διὸ 18έτης ἀπεδήμησεν εἰς Μίλητον ἵνα συμβουλευθῇ τὸν ἓνα ἐκ τῶν τότε ἑπτὰ σοφῶν Θάλητα περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν σκέψεών του. Ἐπινεύσαντος δὲ τοῦ Θαλοῦ, ὁ Πυθαγόρας ἐπεσκέψατο πλείστας χώρας τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς ἀφοσιούμενος εἰς τὰ τῶν θρησκείων αὐτῶν—ἐγκύπτων εἰς τὰ μυστήρια καὶ τὰς τελετουργίας των καὶ ἀπανθίζων ἐκ τῶν ὀθνείων γνώσεων καὶ ἐκ τῶν ἀποκρύφων ἐπιστημῶν τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα. Ἐν παρόδῳ δ' εἰρήσθω ὅτι ὁ Πυθαγόρας ἐμφανίζει ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας σοφοὺς τῆς ἀρχαιότητος οἵτινες περιορίζοντο εἰς τὰς ἑλληνικὰς χώρας, ἐνῶ αὐτὸς μετέφερεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν οἶαν ἐθεώρει ἀγαθὴν καὶ ἀξιομνημόνευτον παράδοσιν τῆς Αἰγύπτου, τῆς Βαβυλῶνος, τῆς Περσίας, τῆς Σιδῶνος, τῆς Τύ-

ρου, τῆς Χαλδαίας κλπ. Τὴν αὐτὴν δὲ τακτικὴν ἐτήρησε καὶ ἡ χριστιανικὴ θρησκεία ἐκπέμψασα ἀνὰ τὴν ὑψήλιον τοὺς ἀποστόλους αὐτῆς ἵνα κηρύξωσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ὅτε ὁμοῦς ὁ Πυθαγόρας προσήγγιζεν εἰς τὸ ἕθρον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐπανήρχετο εἰς τὴν Σάμον προσκομίζων μὲν τὸν ἄλλοεθνή Ἄμητον ἀλλὰ στερεῶς ἐχόμενος τῆς Ὀμηρικῆς Θεολογίας, ἣν κατὰ γράμμα περίπου ἠσπάσατο καὶ ἡ ὑπ' αὐτὸν Ἑταιρεία.

Ὡς πρὸς τὰς συγγραφὰς ἃς κατέλιπεν ὁ Πυθαγόρας πολλαπλαῖ ὑπάρχουσι δοξασίαι καὶ διὰ τοῦτο παρέρχομαι αὐτὰς λέγων ἀπλῶς ὅτι τινὲς μὲν φρονοῦσιν ὅτι αὐτὸς γέγραφε τρία α') τὸ παιδαγωγικόν, β') τὸ πολιτικόν καὶ γ') τὸ φυσικόν· οἱ δὲ λοιποὶ ἀναφέρουσι πλείονα, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ διαμάχονται πρὸς ἀλλήλους.

Ὡς πρὸς τὰς πηγὰς ἐξ ὧν ἀντλοῦμεν τὰ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ Πυθαγόρου, καὶ αὗται εὗρηται ἐν κορυφαῖς ἐπιστήμης καὶ ἱστορίας, δὲν ἐνδιατρίβω ὁμοῦς σήμερον εἰς αὐτάς, ἐπιφυλαττόμενος νὰ διαλάβω ἄλλοτε. Τὰ τῆς γενεαλογίας, τὰ τοῦ χώρου καὶ χρόνου, τὰ τῆς ἐνσαρκώσεως, τὰ τῆς ψυχῆς, τῆς ἠθικῆς, τῆς μουσικῆς καὶ τῆς καλλιτεχνίας ἐν γένει θὰ παρίδω ὡσαύτως· καθόσον τὸ πᾶν παρέρχεται, τὸ πᾶν ἀπόλλυται, τὰ πάντα ἀποθνήσκουσι καὶ ἐπὶ τέλους αὐτὴ ἢ σκέψις καταχώννυται. Ἐν τούτοις μόνη ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ταύτη παρομαρτοῦσα ἀληθῆς σκέψις εἶναι αἰώνια καὶ ἐπικρατοῦν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

Τοιαύτην αἰωνιότητα θὰ κατέχη ἡ μνήμη τοῦ Πυθαγόρου καὶ τῆς μετ' αὐτοῦ συνταυτισθείσης Σάμου ἐξ ἧς ἀνέβλαστε ὁ κόκκος τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐξ ἧς μετεφυτεύθη εἰς Σικελίαν.

Διὸ τὰ ὀνόματα τοῦ Πυθαγόρου, τῶν Πυθαγορείων καὶ τῆς Σάμου θὰ ἦναι ἀνὰ τοὺς αἰῶνας οὐρανομήκης φωτεινὴ στήλη ἐξ ἧς θὰ ἀναλάμπῃ τὸ «τρίγωνον τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος».

Ἡ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΤΕΚΤΟΝΙΚΗ Ἐν Θεσσαλονικῇ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΑΙ ΤΕΛΕΤΑΙ ΤΩΝ ΣΤΟΩΝ

Ἀκμαία καὶ σφριγηλὴ ἐξεδηλώθη ἡ ζωὴ τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς ἐν τῇ περιτύσσει πρωτενοῦσῃ τῆς εὐκλεοῦς Μακεδονικῆς χώρας, τῆς εὐλόγως θεωρηθείσης ἀνέκαθεν ὑπὸ τῆς πεφωτισμένης Ἑλληνικῆς ψυχῆς ὡς θεομουροῦ καρδίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ τοιαύτη ἐκδήλωσις ζῶντος τεκτονικοῦ πνεύματος διαθερμαίνοντος τὰς εὐγενεῖς τῶν Θεσσαλονικέων Τεκτόνων ψυχάς, ἀδιακρίτως φυλετικῆς καταγωγῆς καὶ θρησκείας, ἐγένετο κατὰ τὸν ἐμφαντικώτερον καὶ ἐνθουσιωδέστερον τρόπον ἐπὶ τῇ δεξιῳσσει τῆς Ἐπιτροπείας τῆς Γαλ. Μεγ.: Ἀνατολῆς τῆς Ἑλλάδος μεταβάσης πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα Αὐτῆς ἐκεῖ λειτουργουσῶν Στοῶν, ὡς καὶ τοῦ Ὑπάτ. Μεγ.: Ταξιάρχου ἡγευμένου τῆς εἰς Θεσσαλονικίην ἐκδρομῆς τῆς Ἐταιρείας τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν. (1)

Οἱ ἐν τῇ Μακεδονικῇ πρωτενοῦσῃ βιοῦντες Ἐλεύθεροι Τέκτονες κατενόησαν εὐτυχῶς, ὅτι ἀπεργαζόμενοι τὴν ἐν γένει ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ βίου καὶ ἐπιτελοῦντες παντοῖα ἔργα ἐκπολιτιστικά συμβάλλουσιν εἰς τὴν διαμόρφωσιν νεωτέρου ἑλληνικοῦ ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν πολιτισμοῦ προοριζομένου καὶ πάλιν νὰ ἐξυπηρετήσῃ μεγάλα συμφέροντα τῆς ἀνθρωπότητος ἐν εἰρηνικῇ συμπράξει μετὰ τῶν γειτόνων λαῶν.

Ἴδού διατί τηλικούτος ἐξεδηλώθη ἐνθουσιασμός, ἀκράτητος, πάντων τῶν τεκτονικῶν κύκλων τῆς Θεσσαλονικῆς ὑπὲρ τῶν ἐκεῖ ἀφικομένων Ἀντιπροσώπων ἀμφοτέρων τῶν Τεκτονικῶν Δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος.

Εὐχαρίστως παραθέτομεν τὴν κατωτέρω μακρὰν ἀφήγησιν τῶν διαφορῶν λεπτομερειῶν τῆς γενομένης δεξιώσεως ὀφειλομένην εἰς διαφοροὺς ἐπιστεῖλαινας ἀδελφοὺς καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς ἀδ.: ἀδ.: Γεώργιον Κωνσταντινίδην καὶ Μαρίνον Πολῆτον.

(1) Βλέπε περὶ τῆς ἐκδρομῆς ταύτης προηγούμενον τεύχος σελ. 192.

ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΠΙΣΚΕΠΤΩΝ

Τὴν πρωΐαν τῆς 20ῆς παρελθόντος Ἀπριλίου ἄθροιο προσή-
χοντο εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν πλείστοι Ἑλευθέριοι Τέκτονες
εἰς ἑκατὸν περίπου συμποσούμενοι. Ἄμα τῇ ἀφίξει τῆς ἀμαξοστοιχίας,
μετ' εἰλικρινοῦς χαρᾶς, ἠγουμένου τοῦ Κρατ.: Ἀδ.: Φιλώτα Παπα-
γεωργίου, ἐδεξιώθησαν τοὺς ἐρχομένους ὑψηλοὺς ἐπισκέπτας καὶ ᾠδή-
γησαν τούτους εἰς τὸ μεγαλοπρεπέστερον ξενοδοχεῖον τῆς πόλεως: τὸ
«Ὀλύμπιον Μέγαρον τῆς Μεσογείου».

Ὁ Κραταιότατος Ὑπατος Ταξ.:, χωρὶς τὰ θελήσει νὰ ἀναπαυθῇ,
ἔξέφρασε ἅμα τῇ ἀφίξει του τὴν εὐχὴν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἐνταῦθα
τεκτ.: Ναὸν καὶ νὰ ἴδῃ ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς ἁγ.: Ἀδ.:.

Ἡ θέλησίς του ἐξεπληρώθη.
Παρ' ὅλον δὲ τὸ βῆρος τῆς κολοσσιαίας ἐργασίας, ἦν ἐξετέλει ἐπὶ
μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὁ Τιτὰν οὗτος παρέμεινε ἐν τῷ μεγάρῳ πληροφο-
ρούμενος τὰ καθ' ἕκαστα περὶ πλείστων τεκτονικῶν, φιλολογικῶν,
ἱστορικῶν καὶ Βυζαντινῶν ζητημάτων συνδεομένων μετὰ τῆς Μακε-
δονικῆς χώρας.

Παραστάτης του καὶ βοηθὸς ἦτο ὁ ἐνδ.: Ἀδ.: Διονύσιος Καλο-
γερόπουλος, ἄξιος υἱὸς τοῦ πατρὸς.

Ἡ εἰς Θεσ)νίκην ἐπίσκεψις τοῦ Κρατ.: Ὑπ.: διπλοῦν σκοπὸν εἶχε
νὰ ἐξυπηρετήσῃ. α) νὰ καθοδηγήσῃ τὴν ἐταιρείαν τῶν Βυζαντινῶν
σπουδῶν εἰς τὰ μνημεῖα τῆς Θεσ)νίκης καὶ β) νὰ δώσῃ σοφὰς γνώμας
καὶ συμβουλὰς εἰς τοὺς ἐδῶ Ἀδελφούς.

Τὴν ἐπιτροπείαν τῆς Γαλ.: Μεγ.: Ἀνατολῆς ἀπετέλουν ὁ Πανσεβ-
Μέγ.: Διδ.: Μιλτιάδης Πουρῆς, ὁ Α': Μέγ.: ἐπόπτης Σπῦρος Βελλῆς,
ὁ Μέγ. Τελετ.: Πᾶνος Χατζηπᾶνος καὶ ὁ Μέγ.: Γεν.: Γραμ.: Ἀθα-
νάσιος Ἰωάννου προσερχόμενος ἐκ Ἐάνθης, ἐνθα πρὸ ἑβδομάδος εἶχε
μεταβῆ πρὸς ἐγκαθίδρυσιν τῆς ἐκεῖ νέας Στοᾶς «Ἐκάτη».

Ἡ τετραμελής αὕτη ἐπιτροπεία ἐπεδόθη μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέ-
ροντος εἰς τὴν ἔρευναν διαφορῶν ζητημάτων ἀφορώντων τὴν λειτου-
ργίαν τῶν ἐν Θεσσ)λίῃ Στοῶν.

ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥ "ΦΟΙΝΙΚΟΣ",

Τὴν μεσημβριάν τῆς ἰδίας ἡμέρας οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Σ.: Στ.:
«Φοῖνιξ» πρὸς τιμὴν τῶν ὑψηλῶν φιλοξενουμένων ἀδελφῶν, παρέθεσαν
ἀδελφικὴν Ἀγάπην εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Ὀλυμπίου Μεγάρου, ὁπόθεν
διὰ μέσου τοῦ θόλου τῆς βεράντας ὡς πλαισίου ἢ θεᾶ τοῦ λιμένος ἐμ-

φανίζεται ὡς θαυμασία θαλασσογραφία, ἀπεικονίζουσα τὸν χιονοσκεπῆ Ὀλυμπον. Τὸ θαυμάσιον τοῦτο ὄραμα ἐξήγειρε τὴν φαντασίαν τῶν συνδαιτημόνων καὶ ἐξιδανίκευσε τὴν τελουμένην Ἀγάπην.

Ὁ Σεβ.: τῆς Στ.: καὶ μετ' αὐτὸν ὁ ρήτωρ προσεφώνησαν τὸ Κρατ.: Ὑπ.: Ταξ.: καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Γ.: Μ.: Ἀν.: ἐκφορῶντες τὴν χαρὰν, ἣν οἱ ἀδ.: αἰσθάνονται φιλοξενούντες Κραταιοὶ Ἀδ.: Ἐδράξαντο δὲ τῆς εὐκαιρίας, ἵνα ὑποδείξωσι τὴν ἀνάγκην, ἣν αἰσθάνονται, ὅπως βλέπωσι συχνότερον τοὺς ἰθύντορας τοῦ Ἑλληνικοῦ Τεκτονισμοῦ.

Εἰς τοὺτους ἀπήντησεν ὁ Κραταιότ.: Ὑπατος καὶ ὅλα τὰ ἔνδοξα μέλη τῆς Μ.: Ἀν.:

Οὕτως ἔληξεν ἡ Ἀγάπη, καθ' ὅσον ἡ ὥρα εἶχε παρέλθῃ καὶ ὁ Ὑπ. ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ παραστῇ εἰς τὰς ἐπισκέψεις τῶν Βυζαντινῶν μνημείων.

ΓΕΝ. ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΤΟΩΝ

Τὴν ἰδίαν ἐσπέραν περὶ ὥραν 7ην μ. μ. συνεκροτήθη γενικὴ συνεδρίασις τῶν 4 Ἑλληνικῶν Στοῶν ἐν τῷ Ναῶ τῆς Πρεσβυγενοῦς καὶ Μητροῦς Στ.: «Φίλιππος» ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Κρατ.: Ἀδ.: Φιλώτα Παπαγεωργίου.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην προσῆλθον οἱ Σεβάσμιοι τῶν Ἑλληνικῶν Στοῶν καὶ ἀντιπροσώπειαι τῶν ξένων Στοῶν «Macedonia Resorta» «Veritas» «Labor et Lux» «Avenir de l'Orient» καὶ «Perseverentia».

Πάντες οἱ ἐπισκέπται καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Στοῶν εἰσῆχθησαν εἰς τὸν Ναὸν κατὰ τάξιν καὶ ἀκολούθως εἰσῆχθησαν οἱ ὑψηλοὶ ἐπισκέπται κατὰ σειρὰν βαθμοῦ.

Ὁ Σεβ.: Φιλώτας Παπαγεωργίου προσέφερε τὴν πρώτην Σφύρα εἰς τὸν Μεγ.: Διδ.: ἀλλ' οὗτος εὐχαριστήσας παρεκάλεσε νὰ συνεχίσῃ ὁ Σεβ.: τὰς ἐργασίας.

Μετὰ σύντομον προσφώνησιν ἐγένετο τριπλῆ χαρᾶς χειροκρουσίαι ὑπὲρ τῶν Ἐπισκεπτῶν καὶ ἑτέρα τοιαύτη ὑπὲρ τῶν μελῶν τῆς Γ.: Μ.: Ἀν.:

Ὁ Ὑπατος Ταξ.: εὐχαριστεῖ καὶ παρακαλεῖ νὰ φέρωσι τριπλῆν χαρᾶς χειροκρουσίαν τὰ μέλη τῶν ἐργαστηρίων «Ἀριστοτέλης» καὶ «Μακεδονία».

Χορός, συνοδεύοντος ἀρμονίου, ψάλλει κατανυκτικὴν προσευχήν

Μετὰ τὸ πέρας ταύτης οἱ Σεβ.: ὡς καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφορῶν Σ.: Στ.: ἐκφράζουσι τὴν χαρὰν τῶν διὰ τὴν λαμπρὰν ταύτην τελετὴν τὴν γενομένην πρὸς τιμὴν τῶν κορυφῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τεκτονισμοῦ. Ἐκ τούτων ὁ ἀδ.: Σαλβατῶρ Τζαχοῦ ἀπήγγειλε προσφώνησιν εἰς Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἣν καὶ παραθέτομεν ὧδε.

Προσφώνησις ἀδ.: Σαλβατῶρ Τζαχοῦ

Ἡ ἡμέρα αὕτη, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἔλαχεν εἰς ἐμέ, ὅπως ἐκφωνήσω Ἑλληνιστί, ἐξ ὀνόματος τῆς Στοᾶς «Veritas» ὀλίγας μόνον λέξεις πρὸς τὸν Μέγ.: Ὑπ.: Ταξ.: καὶ τὸν Μέγαν Διδάσκαλον τῆς Γαληνοτάτης μεγάλης Ἀνατολῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅπως καὶ πρὸς ὅλους τοὺς φιλετάτους ἀδελφοὺς ἐδῶ, πληροῖ τὴν καρδίαν μου ἀπὸ μίαν ἀγνήν καὶ εὐλοκρινῆ χαρὰν, τὴν ὁποῖαν δύναται νὰ αἰσθάνηται ἰδιαίτερος μόνον ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος κατορθώνει νὰ ἐκφράζηται ἐπὶ τέλους εἰς ἤδη προκεχωρημένην ἡλικίαν, εἰς τὴν ἀθάνατον ταύτην γλῶσσαν, νὰ ἐκφράζηται λέγων ὅπωςδὴποτε καλὰ εἰς τὴν γλῶσσαν τὴν Ἑλληνικὴν, ὡς μοῦ ἐπιτραπῆ ἢ ἐκφρασις, εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν Θεῶν.

Τολμῶ λοιπὸν ἐγώ, ταπεινὸς τέκτων, ἐπιφορτισμένος ἐκ μέρους ὄλων τῶν ἀδελφῶν τῆς Στοᾶς «Veritas» νὰ ἀπευθύνω θεομῆς εὐχαριστίας πρὸς τὴν Σεπτὴν Στοᾶν «Φίλιππος» διὰ τὴν μεγάλην τιμὴν, τὴν ὁποῖαν μᾶς παρέσχε, ἐπιτρέπουσα εἰς ἡμᾶς νὰ παριστάμεθα εἰς τὴν τελετὴν ταύτην καὶ νὰ ἀπολαύομεν τῆς ὑπερτάτης χαρᾶς βλέποντες καὶ ἀκούοντες ἐκ τοῦ πλησίον *τοὺς ἀγαπημένους Ὑπατον Ταξ.: καὶ Μέγαν Διδάσκαλον*, ἀρχηγὸς τοῦ Ἐλευθέρου Τεκτονισμοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ σεπτὴ Στοὰ «Φίλιππος», ὅπως καὶ ὅλαι αἱ σεπταὶ ἑλληνικαὶ Στοαὶ τῆς κοιλάδος ταύτης δὲν παραλείπουν καμμίαν εὐκαιρίαν, ἵνα μᾶς δείξουν, ὅτι ὁ Ἐλεύθερος Τεκτονισμὸς δὲν ἀποτελεῖ μόνον μίαν ματαιὰν λέξιν, ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ ἐχθροὶ του, ἀλλὰ τὸναντίον μίαν ζωντανὴν πραγματικότητα. Ἡ εὐγένεια ὑποχρεώνει, λέγουν οἱ Γάλλοι. Αὐτὸ τὸ ἀξίωμα πραγματοποιεῖται καὶ ἐφαρμόζεται δραστηρίως ἡμέρα τῆ ἡμέρα εἰς τὴν ἀγαπημένην μας χώραν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἐλευθέρου Τεκτονισμοῦ καὶ τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀπογόνων τῶν ἐνδόξων καὶ ἀθανάτων ἐκείνων ἀνθρώπων, εἰς τοὺς ὁποῖους ὁ σημερινὸς πεπολιτισμένος κόσμος ὀφείλει πλείστας ἐμπνεύσεις καὶ τὰ πνευματικὰ καὶ φιλοσοφικὰ δημιουργήματα, ἅτινα φωτίζουν διαρκῶς τὴν ἀνθρωπότητα.

Μεγάλαι προσπάθειαι καταβάλλονται ὁσημέραι ἐκ μέρους τῶν Ἑλ-

ληνικῶν Στοῶν τῆς πόλεως μας, ὅπως φανοῦν ἀντάξια, ἐκ παραδόσεως, οὕτως εἶπειν, τῆς μεγάλης των ἀποστολῆς, ἀντάξια τῶν σεβασμίων καὶ ἐνδόξων ἀδελφῶν τῶν ἰθύνοντων τὸ Τάγμα μας καὶ πρὸ παντός, ἀντάξια τῆς Γαληνοτάτης Μεγάλης Ἀνατολῆς τῆς Ἑλλάδος.

Τολμῶ νὰ εἶπω, ὅτι δύνανται αἱ σεπτὰ Στοαὶ τῆς πόλεως μας νὰ εἶναι ὑπερήφανοι διὰ τὸ ἐκτελεσθὲν ἕως σήμερον ἔργον των. Ὡς παλαιὸς Τέκτων παρατηρῶ μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν, παρηγορίαν καὶ θαυμασμὸν συγχρόνως τὰς πολὺ αἰσθητὰς προόδους τῆς εὐγενοῦς κινήσεως πρὸς τὸ τιμῶν τὸ ἀνθρώπινον γένος ἰδεῶδες καὶ αἰσθάνομαι ὑπερηφάνειαν δυνάμενος τώρα νὰ παρακολουθῶ εἰς τὸ περιοδικὸν «Πυθαγόρας» ὅλας τὰς εὐγενεῖς καὶ ἐλευθέρως σκέψεις, αἵτινες ἀποτελοῦσι μίαν ἀπαραίτητον πνευματικὴν τροφὴν διὰ πάντα ἐλευθέρως σκεπτόμενον ἄνθρωπον, νὰ παρακολουθῶ, λέγω, μὲ θαυμασμὸν τὴν προοδευτικὴν κίνησιν τοῦ τεκτονισμοῦ εἰς τὴν ἀγαπητὴν μας χώραν.

Κλείων τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς εὐχομαι, ὅπως ὅλοι μας ἠνωμένοι μὲ ἰσχυρὰν τὴν ψυχὴν καὶ τολμηρὰν τὴν καρδίαν προχωρήσωμεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ πρὸς δόξαν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος.

Προσφωνεῖ ὁ ἀδ.: Φιλώτας Παπαγεωργίου

Ὁ Σεβ.: Φιλώτας Παπαγεωργίου εὐχαριστεῖ ἐκάστην Σ.: Στ.: καὶ ἀμέσως ἀκολουθῶν ἐν προφανεῖ κατανύξει λέγει τὰ ἑξῆς:

Οἱ φωτοβόλοι ἀστέρες ἐλάμπρουν τὴν Ἀνατολήν, ἢ χαλυβδίνῃ ἀσπίς περιέβαλε τὰς κεφαλὰς τῶν δύο κορυφῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ καὶ χαρὰ ἀνέκφραστος ἐπλήρωσε τὰς καρδίας ἡμῶν πάντων. Πλὴν κατὰ τὴν εὐφρόσυνον ταύτην στιγμὴν ὁ νοῦς ἡμῶν καὶ ἡ ψυχὴ δέον νὰ στραφῇ πρὸς τοὺς ἀπελθόντας εἰς τὴν Αἰωνιότητα φιλτ.: ἀδ.: ἡμῶν τοὺς προσκαίρως διὰ τοῦ θανάτου διαρρήξαντας τοὺς κρίκους τῆς τεκτ.: ἀλύσου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐνωθῶμεν νοερῶς καὶ ψυχικῶς μετ' αὐτῶν. Προτείνω δίλεπτον σιγὴν εἰς μνήμην τῶν εἰς τὴν αἰώνιαν Ἀν.: ἀποδημησάντων φιλτ.: ἀδ.: ἡμῶν...

Τὸ ἀρμόνιον κρούει πένθιμον ἐμβατήριον. Μεθ' ὃ ὁ φίλτ.: ἀδ.: Διον. Καλογερόπουλος ὁμιλεῖ περὶ τεκτ.: συστημάτων (1)

Εἰς τοὺς προλαλήσαντας Σεβ.: τῶν Ἑλλ.: Στ.: καὶ ἀντιπροσώπους τῶν ξένων τοιούτων ἀπήντησαν ὁ τε Μεγ.: Ὑπ.: Ταξιάρχης καὶ ὁ Μεγ.: Διδ.: ἀδ.: Μιλτ.: Πουρῆς ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ ὡς ἀκολουθῶν.

(1) Ἡ περισοπύδατος αὕτη μελέτη δημοσιευθήσεται προσεχῶς.

Προσφώνησις τοῦ Μεγ.· Διδ.·

Ἐν ὀνόματι τῆς Γαλ.·Μ.·Αν.· τῆς Ἑλλ.· χαιρετίζω τὰ Σεπτὰ σκηνώματα τῆς Κοιλιάδος τοῦ Ἄξιου, ἀπερ ὡς προμαχῶνες, οὐ μόνον τεκτονικοὶ ἀλλὰ καὶ Ἐθνικοὶ, ἐτάχθησαν ἐν τῇ περιπέσει ταύτῃ πόλει.

Ἄλλὰ καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς καὶ τῶν Ἐνδ.· Ἀδ.· Μελῶν τῆς Γ. Μ.Α.Τ.Ε. τῶν συμπαρισταμένων, ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ εἰσδύσητε εἰς τὰ ἔνδον τῆς ψυχῆς, θὰ διεκρίνετε τὴν μεγάλην χαρὰν, τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα παρακολουθοῦντες ἀπὸ τῶν ἐπάξεων τοῦ Πανσέπτου τούτου ἐργαστηρίου τὰς ἐργασίας ὑμῶν. Χαρὰν, ἣτις ἐπὶ τοσοῦτον αὐξάνεται ἐφ' ὅσον ἀναλογιζόμεθα, ὅτι τὰ ὑμέτερα Ἐργαστήρια ἔθηκαν αἰετοτε ὡς πρόγραμμα ἐν τῇ λειτουργίᾳ αὐτῶν, ὅτι ἐν τῇ ἀγωγῇ ἔγκειται τὸ μέγα μυστήριον τῆς τελειοποιήσεως τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ δι' ἐργασίας σθεναρᾶς, δι' ἐργασίας ἐντατικῆς, προέτρεψαν σύμπασαν τὴν Ἐλευθέραν Τεκτονικὴν ὅπως διὰ τῶν ναμάτων τῆς τεκτονικῆς Σοφίας μορφώσῃ τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν, ἣτις ἡμέραν τινὰ θὰ καταστῇ ὁ πυρὴν τῶν τεκτόνων τοῦ Μέλλοντος.

Καὶ ὑμεῖς, φίλτ.· Ἀδ.· Ἀδ.· εἰς οὓς δὲν ἐδόθη εὐκαιρία νὰ γνωρίσητε τὸ Μέγα ἐπιτελούμενον ὑπὸ τῆς ἀγωγῆς ἔργον, μελετήσατε αὐτὸ καὶ καταστήτε διαπρύσιοι κήρυκες αὐτοῦ. Φωτίσατε τὸ ἐν τῷ σκότει εὐρισκόμενον Γένος καὶ ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι τοῦτο πράττοντες θὰ συντελέσητε οὐ μόνον εἰς τὴν πρόοδον τοῦ Ἐργαστηρίου, ἐν' ᾧ ἐγεννήθητε, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐημερίαν τοῦ ὅλου Τάγματος θὰ συνετελέσητε μὴ λησμονοῦντες ὅτι ὅσον θεϊότερον κατὰ Πλάτωνα, εἶνε τὸ ἔργον τῆς ἀγωγῆς, τὸ καταλείπειν τὸ ἀνθρώπινον γένος ἄνευ μορφώσεως εἰς τὸ σκότος, τοσοῦτον κατὰ τὸν Μέγαν Φρειδερίκον, κτηνωδέστερον εἶναι.

Salutations aux frères visiteurs des Loges Etrangères

Au nom du Serenissime G. O. de Grèce je suis heureux de saluer la presence parmi nous des distingués frères visiteurs, qui sont venus participer à nos travaux.

Je considère que leur presence est le temoignage de leur fraternelle confiance et affection, symbolisant ici la Francmaçonnerie Universelle avec laquelle notre Obedience est en rapport très fraternel. Le G. O. de Grèce subit en ce moment une veritable renaissance dans le monde qui nous intéresse, et ses efforts se manifesteront toujours pour nos grands idéaux, à mettre tous les frères qui travaillent en Grèce, sans distinction

de race ou de religion, à contribuer à cette œuvre, en se donnant la main afin de la couronner de pleins succès.

Je tiens, en outre, à faire part, ici, aux T.: C.: FF.:, qui appartiennent au Grand Orient de France, de la justice que cette Puissance Maçonnique a témoignée pour régler définitivement le désaccord, que nous avions avec la Loge «Melès» de l'Orient de Smyrne, et qui travaillait sous ses auspices.

Nous remercions, à cette occasion, les frères de R. R.: Loges Françaises qui ont collaboré à éclairer le Grand Orient de France à ce sujet.

Je tiens également à saluer sincèrement les T. T. C.C. F. F. de la Grande Loge de France, et les prier de transmettre mon fraternel souvenir au T.: ILL.: F.: Monier, qui est un des piliers de la Franc-maçonnerie Universelle.

Le Grand Orient de Grèce a toujours eu pour la Franc-maçonnerie Française une vénération particulière; Sans parler des liens traditionnels entre nos deux pays, du grand nombre des Franc-maçons hellènes français de culture et de cœur, j'aime à vous rappeler mes FF.: que la première Loge Maçonnique fondée en Grèce est une création Française (Loge de Corfou 1808).

Je n'ai aucun doute, mes très chers fr.: fr.: que vous contribuerez avec nous pour faire rayonner notre action civilisatrice qui a un vaste champs devant elle afin de cultiver les préceptes des grands philosophes de la Grèce antique, et faire revivre, avec nous, la mémoire de ses penseurs qui ont envisagés avant des milliers d'années le perfectionnement de l'humanité qu'ils connaissaient alors.

Aujourd'hui, la Grèce nouvelle doit sentir par la Franc-maçonnerie qu'elle a une grande culture à développer en s'assurant toutes les forces morales et intellectuelles dans le proche-Orient. C'est le programme du G.: Orient de Grèce, mes très chers FF.: que nous avons commencé depuis qu'on nous a confié le premier maillet de notre ordre symbolique, à visiter l'Égypte qui fut, comme vous le savez, le premier foyer de la pensée humaine, et où la Franc-maçonnerie y a puisé de très beaux mystères

Je suis heureux de vous dire, en outre, que nous avons obtenu des résultats au delà même de nos espérances avec la Franc-

Maçonnerie Américaine de New York qui fit honneur à la notre par sa délégation qui nous a visité avec son T.: ILL.: Grand Maître en tête.

Désireux ardemment de fortifier nos relations maçonniques avec les Obédiences voisines nous avons prié notre très Ill.: Fr.: Papageorges de se rendre à Belgrade et nous avons été heureux des résultats très satisfaisants de sa mission qu'il a remplie si dignement, avec le tact qui le caractérise.

Mais notre Obédience ne s'en tiendra pas là, seulement, et nous pensons visiter aussi la Turquie, car c'est en faisant un beau geste qui consiste à tendre sa main là bas, où des frères s'efforcent comme nous, au progrès à rechercher des adeptes qui contribueront, avec nous, à édifier ce grand temple de la Vertu, dont la grande guerre a laissé inachevé.

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΤΟΩΝ

Μετά τὸ τέλος τῆς γενικῆς τῶν Στοῶν συνεδρίας ἐπηκολούθησεν Ἐγάπη κατὰ κοινὴν συνεννόησιν τῶν τεσσάρων Στοῶν, αἵτινες ἔκριναν εὐλογον νὰ προσκαλέσωσι πάσας τὰς ἑξένας Στοάς, αἵτινες ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ συμμετάσχωσι τοῦ ἐπισήμου τούτου δείπνου δι' εἰδικῶν ἀντιπροσωπειῶν.

Ἡ Τράπεζα παρετέθη ἐν εὐρυτάτῃ αἰθούσῃ τοῦ Ὀλυμπίου Μεγάλου, εἰς σχῆμα τεραστίου Π τοῦ ὁποίου ἡ κεφαλὴ ἐκοσμεῖτο δι' ἀντιπροσώπων τοῦ ὠραίου φύλου, συζύγων καὶ ἀδελφῶν τινῶν συνδαιτυμόνων καὶ δὴ τῶν ἀξιαγίστων θυγατέρων τοῦ Κραταιοτάτου Ἐδ.: Καλογεροπούλου. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ δείπνου ὑπὸ τὴν χαρωπὴν ἀνταύγειαν ἀπλέτου φωτὸς ἐπεκράτει πνεῦμα ἡρεμον θεσπεσίας ἀγάπης. Πρῶτος τότε ἐγείρεται ὁ Κρατ.: Ἐδ., Φιλώτας Παπαγεωργίου καὶ διὰ γοητευτικῆς εὐφραδείας προσφωνεῖ τοὺς φιλοξενουμένους Ἐψηλοὺς Ἀδελφούς. Εἰκονίζων τὴν χαρὰν, ἣν ὁ Ὀλύμπιος Ξένιος Ζεὺς αἰσθάνεται φιλοξενῶν ἐν τῷ Ὀλυμπίῳ Μεγάλῳ ἔναντι τοῦ γηραιοῦ Ὀλύμπου ἐξαίρει τὸ γεγονός τῆς τοσοῦτον ἐπισήμου ἐπισκέψεως ἣτις τὸ πρῶτον ἐγένετο.

Τὸν ἀριστουργηματικὸν λόγον τοῦ Ἐδ.: Παπαγεωργίου εὐθὺς ἀμέσως συμπληροῖ ὁ Ἐδ.: Π. Παπαπανᾶγος διερμηνεύων τὴν εὐχὴν ὅπως τοιαῦτα χαρμόσυνοι ἐπισκέψεις ἐπαναλαμβάνονται ὡς ἔνεστι συχνότερον τοῦτο μὲν ἵνα οἱ ἰθύντορες τοῦ Τάγματος ἀντιλαμβάνων-

ται τῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν διαφόρων Ἀνατολῶν καὶ Κοιλάδων, τοῦτο δὲ ἵνα μεταλαμπαδεύωσι τὰ τεκτονικὰ φῶτα εἰς εὐρυτέρους ὁρίζοντας.

Ἐπίσης ὁ Ἀδ.: Δέξιππος Ἀντωνιάδης λαμβάνων τὸν λόγον ἐξυμνεῖ τὸ χαρμόσυνον γεγονός τῆς ἐπισήμου ταύτης ἐπισκέψεως, ὡς ἑορτὴν ἑορτῶν, διὰ τὴν Ἐλευθέραν Τεκτονικὴν Θεσσαλονίκης καὶ ὑπερβάλλων τὸν προλαλήσαντα ἐκφράζει τὸν πόθον, ὅπως πολὺ σὺχνὰ ἐπαναλαμβάνονται τοιαῦτα ἑορταί.

Τοῦτον ἠκολούθησεν ὁ Σεβάσμιος τῆς νεωτέρας Στοᾶς «τὸ Ὅρος Ὀλυμπος» ὅστις Ἀγγλιστὶ ἐκφράζει τὴν χαρὰν πάντων τῶν μελῶν τοῦ Ἐργαστηρίου του ἐπὶ τῇ ἀφίξει τῶν Ὑψηλῶν ἐπισκεπτῶν, ὑπὲρ ὧν ἐγείρει τὸ ποτήριον ἀπευθύνων θεομᾶς εὐχάς.

Ἐν τέλει ὁ Ἀδελφὸς Ζαχὸν ἀπήγγειλεν ὡραίαν προσφώνησιν ἐλληνιστί, θεομῆν καὶ ἐνθουσιώδη, διερμηνεύουσαν τὰ αἰσθήματα, εἰλικρινοῦς ἐνδιαφεροντος καὶ ἀγάπης ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τεκτονισμοῦ τοῦ ὁποίου τυγχάνουσιν ἐνθερμοὶ θιασῶται πάντες οἱ ζῶντες εἰς τὴν πατρίδα Ἐλεύθεροι Τέκτονες.

Προσφωνεῖ ὁ Ὑπατ. Μέγ. Ταξιάρχης

Εἰς τὰς γενομένας προπόσεις πρῶτος ἀπαντᾷ ὁ Ὑπατ. Μέγ. Ταξιάρχης, ἐξαίρων τὸν προορισμὸν τοῦ Τεκτ. ἐν Θ(νίκη, ὅστις ὡς ἐκ τῆς θεσεῶς του ἀποβαίνει ὁ κοσμοπολιτικὸς πυρῆν. Οἱ Θεσσαλονικεῖς ἐργάται, λέγει, ὀφείλουσι νὰ καταστῶσιν οἱ Ἀκρίται τῆς παγκοσμίου ἀδελφότητος ἐν τῇ Β. Ἑλλάδι ὁμιλεῖ μετ' ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὴν συντελεσθεῖσαν ἐργασίαν, χαιρετίζει γηθοσύνως τὴν παρουσίαν τῶν Ξένων ἀδ.: Στ.: χαίρων διὰ τὴν προσφερομένην συνεργασίαν των καὶ πολὺ συγκεκινημένος διὰ τὴν τόσην χαρὰν ἐκφράζει τὸν ἐνθουσιασμόν του καὶ τὴν εὐχαρίστησίν του διὰ τὴν λαμπρὰν ὑποδοχήν, ἧς ἔτυχεν.

Πρόποσις τοῦ Μεγ. Διδασκάλου Μιλτιάδου Πουρῆ

Ἐγείρων τὸ κύπελλον ὑπὲρ τῶν φιλτ.: Ἀδ.: Ἀδ.: τῶν ἐν Κοιλᾷ Ἀξιοῦ Σ.: Στοῶν ὁμολογῶ, ὅτι συγκινοῦμαι βαθύτατα ἐκ τῶν πολλαπλῶν ἐνδείξεων ἀδ.: ἀγάπης καὶ εἰλικρινοῦς ἀφοσιώσεως τούτων πρὸς τὴν Γ. Μ. Α. Τ. Ε. Καίτοι δὲν ἐγεννήθην ὑπὸ τὰ κιανόχρονα τῶν στηλῶν ὑμῶν, φίλτατοι ἀδελφοί, συναισθάνομαι ὡσεὶ τέκνον τῶν Σεπτῶν Ὑμῶν σκηνομάτων τοὺς ἀδελφικοὺς παλμούς Σας.

Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς Ὑπάτης Συμβολικῆς ἐξουσίας διεπί-

στωσα τὴν αὐτὴν πάντοτε ἐπὶ τὰ πρόσω κατεύθυνσιν τῶν Ἐργαστηρίων Ὑμῶν, ἅπερ ἦ ἐν Ἑλλάδι ἐλευθέρῳ Τεκτονικῇ ὡς προφυλακὴν οὐ μόνον τεκτονικὴν ἀλλὰ καὶ ἐθνικὴν ἔπηξε ἐν τῇ περιπέσει Ὑμῶν πόλει.

Εὐχομαι καὶ ἐλπίζω ὅτι ὑπὸ τὴν κρατερὰν διεύθυνσιν τοιούτων διαπρεπῶν Σεβασμίῳν, τὰ Σεπτὰ τῆς Κοιλιάδος Ὑμῶν Ἐργαστήρια ἐν ἀδιαλείπτῳ πίστει πρὸς τὰ τεκτονικὰ θέσμια τοῦ Ἀρχαίου καὶ ἀποδεδεγμένου Σκωτικοῦ Δόγματος οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἑλληνοπρεπεῖς Αὐτῶν παραδόσεις, θὰ ἐργάζωνται πάντοτε πρὸς λείανσιν τῶν τραχυτήτων τοῦ ἀκατεργάστου ἑναρμονίζοντες τὰ Μέλη αὐτῶν πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὸ Σύνολον.

Μὲ τὴν βεβαιότητα ταύτην, κομίζων πρὸς ὑμᾶς ἅπαντας τὸν Ἀδ.: Ἀσπ.: τῆς μητρὸς Μ. Α. Τ. Ε. διαβεβαιῶ Ὑμᾶς, ὅτι ἀτενίζομεν πρὸς τὸν Τεκτονισμὸν τῆς Κοιλιάδος Ὑμῶν, ὡς προπύργιον καὶ Λάβαρον τῆς Τεκτονικῆς παρατάξεως, μάλιστα δὲ νῦν ὅτε διὰ τῆς Κρατικῆς Νομιμοποιήσεως, διὰ τῆς ἀναπτύξεως στενοτέρων σχέσεων πρὸς τὰς ξένας Τεκτονικὰς Δυνάμεις, καὶ διὰ τῆς ἀποκτίσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις Τεκτονικοῦ Μεγάρου νέοι λαμπροὶ ὀρίζοντες διανοίγονται ἐν τῇ Ἑλλ. Ἐλευθ. Τεκτονικῇ.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΕΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ Σ.: ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ἐῖχεν ὀρισθῆ διὰ τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου, 21 Ἀπριλίου, ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἀνεγερθέντος νέου Ναοῦ τῆς Στοᾶς «Μέγας Ἀλέξανδρος». Ἡ τελετὴ αὕτη διεξήχθη σεμνῇ καὶ μεγαλοπρεπῆς, παρισταμένον ἀντιπροσωπειῶν τῶν τε ἑλληνικῶν καὶ τῶν ξένων Στοῶν. Ἡ κεκανονισμένη κατὰ τὰ τυπικὰ τελετουργία διεξήχθη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Διδ.: καὶ τῶν λοιπῶν παρισταμένων Μελῶν τῆς Μεγ.: Ἀνατ.: συμπράττοντος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου ταύτης Ἀδ.: Φιλώτα Παπαγεωργίου.

Μετὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς τελετουργίας ὁ Μέγ.: Διδάσκαλος Ἀδ.: Μιλτιάδης Πουρῆς ἀπήγγειλε μακρόν, ἀλλὰ καταλληλότατον τῇ περιστάσει λόγον, ἔξ οὗ παραθέτομεν κατωτέρω ἀπόσπασμα, πολυτίμους ἐνέχον ὑποθήκας διὰ τοὺς εἰλικρινεῖς ἐργάτας τῆς Ἐλευθέρῳ Τεκτονικῆς.

Ἐν τέλει δὲ τοὺς παρισταμένους κατὰ τὴν χαρμόσυνον ταύτην τελετὴν ἐχαροποίησεν ἐπὶ μᾶλλον φιλόφρων δήλωσις μετὰ πολλῆς διατυπωθεῖσα χάριτος ὑπὸ τοῦ Ἀδ.: Jacob Angel Σεβασμίῳ τῆς Σ. Στ.: «Macedonia Risorta» περὶ ἀποφάσεως ληφθείσης ὑπὸ τῆς Στοᾶς ταύτης, ὅπως ὑποχθῆ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μεγ.: Ἀνατ.: τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπίγραμμα ὁμιλίας τοῦ Μεγ. Διδ.

Ἡ χαρμόσυνος αὕτη τελετή τῶν ἐγκαίνιων τοῦ ναοῦ τούτου ἔδωκεν εὐτυχῶς ἀφορμὴν εἰς τὴν χαρμόσυνον ἐπίσης κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην συγκέντρωσιν τοσοῦτων λογάδων ἐλευθέρων τεκτόνων τῆς πόλεως ταύτης, ἐκπροσώπων πασῶν τῶν ἑλληνικῶν, ἀλλὰ καὶ πασῶν τῶν ξένων Στοῶν.

Τὸ γεγονός τοῦτο διαπιστοῖ τὴν πλήρη παρ' ἡμῖν τεκτονικὴν ἁρμονίαν, ἣτις ὀφείλει ἐφεξῆς νὰ ἑνθμίζη ἀδιαλείπτως πᾶσαν σκέψιν καὶ ἐνέργειαν ; καθ' ἅπαντα τὸν Ἑλληνικὸν Τεκτ... Διότι ἡ ἁρμονία-σώτεια ἐν παντὶ θεσμῶ-προσιδιάζει πρὸ πάντων ὡς ἀπαραίτητος ὄρος εἰς τὸν Ἐλεύθερον Τεκτονισμὸν ἐπιδιώκοντα τὴν ἁρμονίαν τῆς Ἀνθρωπότητος.

Τοιαῦται ἐκδηλώσεις εἰλικρινοῦς τεκτονικῆς ἁρμονίας, προκαλοῦσιν ἀληθῆ ἀγαλλίασιν εἰς πάντα Ἑλληνα τέκτονα μάλιστα δὲ εἰς τὴν διακυβερνῶσαν τὰς Ἑλληνικὰς Στοὰς ἀνωτέραν αἰρετὴν Ἀρχὴν τὴν Γαληνοτάτην Μ. Ἀνατολὴν τῆς Ἑλλάδος παντὶ σθένει ἐπιδιώκουσαν νὰ μεταδώσῃ πανταχοῦ τὸν γλυκὺν τῆς ἁρμονίας τόνον.

Ἀλλὰ, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἡ τοσοῦτον καθηδύνουσα ἡμᾶς ἐσωτερικῆ, μεταξὺ τῶν Μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς τεκτονικῆς οἰκογενείας, ἁρμονία, ἣτις καὶ ἐνισχύει ἡμᾶς πρὸς τὰ τεκτονικὰ Ἰδεώδη, καιρὸς εἶναι ν' ἀποτελέσῃ σύνθημα τῆς τεκτονικῆς πρὸς τὰ ἐκτὸς δράσεως.

Καιρὸς εἶναι νὰ παρὰσχωσιν οἱ Ἕλληνες τέκτονες πᾶσαν δυνατὴν συμβολὴν πρὸς ἐπέκτασιν τῆς ἁρμονίας μεταξὺ τῶν μελῶν συμπάσης τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, ἣτις, ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἴσως Ἐθνικὴν Κοινωνίαν, ἀπ' αἰῶνων ἤδη καὶ ἀπὸ χιλιετηρίδων κλυδονίζεται κατὰ καιροὺς ὑπὸ ἐξωτερικῶν τε καταιγίδων καὶ ἐσωτερικῶν τρικυμιῶν, δι' ὧν κατὰ περιόδους ἐθνικαὶ δυνάμεις σφραγιάζονται καὶ ἠθικὰ κεφάλαια τῆς Φυλῆς νεκροῦνται καὶ ὅμως—εἴτε ποτε σήμερον—ἀνάγκη συμπυκνώσεως καὶ ἐντάσεως ἀπασῶν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων διὰ τὴν ἀπαραίτητον καὶ ἐπιτακτικὴν συμπληρωτικὴν ὀργάνωσιν τοῦ τε Κράτους καὶ τοῦ ἔθνους κατὰ τὴν ἀρξαμένην μεταρρυθμιστικὴν τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου τῶν ἔθνῶν μεταπολεμικὴν περίοδον τῆς παγκοσμίου εἰρήνης. Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ἐπιτέλεσιν μερικὴν—ἐλαχίστην ἔστω—τῶν μεγάλων καθηκόντων τοῦ Ἑλληνικοῦ Τεκτονισμοῦ.

Ἀλλὰ τὰ καθηκόντα ταῦτα δὲν ἔχουσι τὰ στενὰ ὅρια τῆς ἐξυπηρετήσεως μόνον τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν, καίτοι τὰ Ἑλληνικὰ ἰδεώδη

εἰσὶ κατ' ἕξοχὴν ἀλληλένδετα καὶ συναφῆ πρὸς τὰ τεκτονικὰ ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος ἰδεώδη. Ὁ Ἑλληνικὸς Τεκτονισμὸς, κἂν μικρὸς καὶ ἐν μικρῷ ἔδρευον χώρῳ, ὀφείλει νὰ μὴ λησμονῇ τὴν μεγάλην αὐτοῦ πνευματικὴν καταγωγὴν καὶ τὰς βαρεῖας ὑποχρεώσεις τῶν ἐθνικῶν αὐτοῦ παραδόσεων. Οὐδὲ προσήκει νὰ παραμένῃ ξένος καὶ ἀδιάφορος εἰς τὴν πραγματώσιν τῶν ὑψηλῶν ἰδεωδῶν τοῦ Ἐλευθέρου Τεκτονισμοῦ. Ὁ παγκόσμιος Τεκτονισμὸς παρέστη βεβαίως εἰς τὰ ὄμματα τοῦ βεβήλου κόσμου, ὡς ἐπίσης ὁ Σοσιαλισμὸς καὶ ἄλλοι παρεμφερεῖς πνευματικοὶ θεσμοί, ὡς ἀδρανῆσας κατὰ τὴν τελευταίαν μεγάλην ἐπὶ τετραετίαν βροτολογιγὸν ἀληθῶς σύρραξιν. Προδήλως δὲν εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ἀναστείλῃ τὴν ὁρμὴν τῶν φυλετικῶν παθῶν καὶ ἰδιοτελῶν συμφερόντων, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς πυρκαϊᾶς δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ μείνῃ ἀμέτοχος τοῦ ἐξαφθέντος κατὰ τόπους πατριωτισμοῦ. Διὸ καὶ οἱ τέκτ.: ἀνεδείχθησαν πανταχοῦ ἐνθουσιώδεις πατριῶται. Οὐδέποτε ἔπαυσαν αἰσθανόμενοι καὶ διανοούμενοι ὡς τέκτονες ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης καὶ εὐδαιμονίας· δι' ἃ καὶ ὑπηγόρευσαν τὴν δημιουργίαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἧς ἡ πρωτογενὴς σύλληψις ἀνάγεται μέχρι τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς διανοήσεως, ἀποτυπωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐφαρμογὴ ἀπαντᾷ εἰς τὰ Ἀμφικτυονικὰ συνέδρια. Ὅθεν ἀναμφισβητήτως εἶναι ἀπαύγασμα τῶν ἀπ' αἰῶνων καλλιεργουμένων τεκτονικῶν ἐμπνεύσεων καὶ πόθων. Ἴδου τὸ ἔργον τὸ τεκτονικόν, ἀδελφοί μου, αἰώνιον καὶ διηνεκές, καρτερικόν καὶ λανθάνον, χωρὶς νὰ ἐπιζητῇ τὴν ἐπίδειξιν, χωρὶς νὰ ἀξιοῖ δάφνας. Καὶ διὰ τοῦτο ἐλέχθη ὑπὸ σοφῶν Τεκτόνων ὅτι πᾶν ἀγαθόν, ὅπερ ἐπῆλθεν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ πᾶσα προσπάθεια καὶ θυσία εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας, ὡς ὑπερτάτου ἀγαθοῦ τῶν ἀνθρώπων, ὀφείλεται εἰς τὰς ἀφανεῖς καὶ ἠρέμους ἐργασίας τοῦ Ἐλευθέρου Τεκτονισμοῦ. Εὐχρηθῶμεν, Ἀδελφοί μου, ἵνα αἱ τοιαῦται ἐργασίαι τοῦ Παγκοσμίου Τεκτ.: ἔξακολουθήσωσι τελεσφορότερον πρὸς ἐπίτευξιν τῆς παγκοσμίου εὐδαιμονίας τῆ συνεπικουρίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τεκτονισμοῦ.

Καὶ νῦν ἐπιτραπήτω μοι νὰ προσθέσω, ὅτι ὀφείλομεν πάντες νὰ διατηρήσωμεν ἄληστον τὴν ἀνάμνησιν τῆς διεξαχθείσης τεκτονικῆς τελετουργίας, ἥτις, οὐχὶ συχνάκις, ὡς εἰκός, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ ἐγκαινίσει νέου Ναοῦ, ἐπαναλαμβάνεται.

Καὶ ἡ τελετουργία αὕτη, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη τεκτ.: ἐργασία, διὰ συμβολικῶν παραστάσεων καὶ ἀλληγορημάτων συμβολίζει, διδάσκει καὶ ἐνσταλάζει εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν τὰ ὑψηλά τοῦ Τεκτ.: διδάγματα.

Ἰδοῦ, ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί, τὸ μέγα μυστήριον τοῦ Ἐλευθέρου Τεκτονισμοῦ· οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ αὐτὸς ὁ συμβολισμὸς, ὅλλα συμβολισμὸς περιχαρακούμενος διὰ τοῦ μυστηρίου, ὅπερ ἀπεργάζεται καὶ λαμπρύνει ὁ νόμος τῆς σιγῆς καὶ τῆς ἐχεμυθίας, διαχέων περὶ τὰ τεκτ.: μυστήρια τὸ θάμβος τοῦ ἀγνώστου καὶ προκαλῶν τὴν ἀπορίαν τῶν ἀμυήτων καὶ τὴν μομφὴν τῶν σκοτίων ἐχθρῶν τοῦ Τεκτ.: φωτὸς, ἀλλ' οὐχ ἦττον καὶ τὸν ἐνθουσιώδη θαυμασμόν τῶν Τεκτόνων, οἵτινες ἐμβριθέστερον εἰσδύουσιν εἰς τὴν ἔννοιαν τῶν συμβόλων καὶ κατανοοῦσι τὰς συμβολιζομένας Ἰδέας.

Ναί, ἀδελφοί μου, ὁ συμβολισμὸς εἶναι τὸ κεντρικὸν μυστήριον τοῦ Τεκτονισμοῦ, ἀλλ' εἶναι καὶ τὸ σπουδαιότερον ὄργανον καὶ μέσον πρὸς ἐπιδιώξιν τοῦ τελικοῦ σκοποῦ τῆς βελτιώσεως τῶν χαρακτήρων καὶ τῆς ἐν γένει ἀνορθώσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ συμβολισμὸς δὲν εἶνε ἐν τούτοις ἀποκλειστικὴ ἐπίνοια τοῦ Ἐλευθέρου Τεκτ.: Ὁ συμβολισμὸς ὑπῆρξεν ἀνεκὰθεν οὐσιώδης παράγων πάσης τελετουργίας τῶν διαφόρων θρησκειῶν, ὑπῆρξε πολλάκις ὄργανον τῆς ἐπιστήμης πρὸς παράστασιν ὑψηλῶν καὶ ἀφηρημένων ἐννοιῶν καὶ ἰδιαίτατα ὄργανον πρὸς διδασκαλίαν, ἐφαρμοζόμενον ὑπὸ τῆς παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης. Διότι ὁ συμβολισμὸς διδάσκει πλειότερον καὶ ἐμφαντικώτερον πάσης θεωρητικῆς διδασκαλίας, συνορίζει ὑψηλὰς ἐννοίας, ἐξεγείρει τὴν φαντασίαν, κρατύνει τὴν μνήμην, ἀποτυποῖ εἰς τὴν διάνοιαν τὰ πρακτικὰ πορίσματα τῶν ἀπεικονιζομένων ἰδεῶν καὶ οὕτω ὑπεγείρει τὸν πόθον καὶ ὑπεκκαίει τὸν ζῆλον πρὸς ἐφαρμογὴν καὶ πραγμάτων τῶν ἰδεῶν τούτων.

Ἄλλ' ἰδιαίτατα ἐν τῇ ἐλευθέρα τεκτονίᾳ ὁ συμβολισμὸς ἀποβαίνει κλιμακηδόν, ὡς λέγει σοφὸς τέκτων, ἀναπαράστασις τῆς παραδόσεως ἀναπαραγωγῆ τῆς ἱστορίας, ἀναζωπύρωσις τοῦ παρελθόντος, ἀνάπλασις τῆς προόδου, μεταμόρφωσις τῆς προλήψεως, ζωοποίησις πάσης λατρείας, φαντασμαγορία τοῦ ἰδεώδους. Ὁ συμβολισμὸς οὕτω προκαλεῖ ἐξ ἐνστίκτου τὴν ἀποστροφὴν πρὸς τὴν κακίαν καὶ τὴν μαγνητικὴν ἔλξιν πρὸς τὴν ἀρετήν. Πάντες οἱ ἀνθρώπινοι θεσμοὶ ἐπεζήτησαν ἐν σύμβολον, πᾶσαι αἱ ὑψηλαὶ ἰδέαι, ἅς παρήγαγεν ἡ ἀνθρωπίνη διάνοησις, περιεβλήθησαν δι' ἑνὸς συμβόλου.

Τὸ εὐγενέστερον καὶ τιμιώτερον αἴσθημα, ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα, ἐξεγείρεται αὐτομάτως εἰς τὴν θεάν ἑνὸς ἀπλοῦ συμβόλου, ὅπερ ἀποτελεῖ τεμάχιον ὁθόνης ἐν συνδυασμῶ διαφόρων χρωμάτων. Ἡ Σημαία συμβολίζει τὴν Πατρίδα κατὰ πᾶσαν ἐκδοχὴν. Ἡ θεὰ μόνη τῆς

Σημαιίας ἐν τῇ ξένη μάλιστα, διεγείρει πάραυτα τοὺς παλμοὺς τοῦ πατριωτισμοῦ.

Περὶ τὴν Σημαίαν ἐν πολέμοις συνάπτοντο ἡρωϊκοὶ ἀγῶνες, καὶ πρὸς σωτηρίαν τῆς Σημαιίας ἀναδεικνύεται ἡ ὑψίστη τῶν μαχομένων ἀνδρεία, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ σωτηρίας αὐτῆς ταύτης τῆς Πατρίδος. Ἡ σκοπιμότης τοῦ συμβολισμοῦ ἐν τῷ Τεκτ.: δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ πρεπόντως μόνον ἐὰν κατανοηθῇ καλῶς ἡ φύσις καὶ ὑπόστασις αὐτοῦ ὡς καὶ οἱ σκοποί, οὓς ἐπιδιώκει.

Ἐλευθερὸς Τεκτ.: ἀποτελεῖ πρακτικὸν φιλοσοφικὸν ἴδρυμα καὶ οὐχὶ Σχολὴν φιλοσοφικοῦ συστήματος, ἐργαστήριον ἀσκήσεως τῆς ἀρετῆς καὶ οὐχὶ πολιτικὴν ἢ κοινωνικὴν ἐταιρείαν πρὸς μονομερῆ ἐπιδιώξιν κοινωφελῶν σκοπῶν. Ἀλλὰ ὡς τοιοῦτον, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο φιλοσοφικὸν σύστημα ὑπὲρ πᾶν ἄλλο πνευματικὸν ἴδρυμα, ὄφειλε κατ' ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην νὰ προσφύγῃ πολὺ μᾶλλον εἰς τὸν συμβολισμὸν παρὰ εἰς τὴν θεωρητικὴν διδασκαλίαν.

Διότι δὲν σκοπεῖ τόσον νὰ διδάξῃ εἰς τοὺς μύστας αὐτοῦ ἐπιστημονικὰ θεωρήματα, ὧν ἡ συστηματικὴ γνῶσις ἀποτελεῖ τὴν ἐπιστήμην, ὅσον σκοπεῖ ν' ἀφυπνίσῃ, διαμορφώσῃ καὶ ἀνυψώσῃ τὴν συνείδησιν τῶν κλιμακῆδόν μουμένων εἰς τοὺς διαφόρους αὐτοῦ βαθμοὺς ὡς ἐργατῶν πράγματι κατεργαζομένων καὶ λαξευόντων τὸν ἀκατέργαστον λίθον.

Πρὸς τοιοῦτον δὲ σκοπὸν ἐνδεικνύεται πρὸ παντὸς ὁ συμβολισμὸς, τοσοῦτον ψυχολογικῶς προσηρμοσμένος εἰς τὰ διάφορα ἰδίως τυπικὰ τοῦ ἀρχαίου καὶ παραδεδεγμένου Σκωτικοῦ Δόγματος. Ἀλλὰ καὶ δι' ἑτέρους πλείστους λόγους ἐχρησιμοποίηθη ἀνέκαθεν καὶ διατηρεῖται ὡς ἀπαραίτητος ὅρος εἰς πάντα τὰ Τεκτ.: Δόγματα ὁ συμβολισμὸς. Διότι ὁ Τεκτ.: μὴ συγκροτῶν Σχολὴν φιλοσοφικὴν, ὡς εἶπον, δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τινὰς μόνον τάξεις ἐπιστημόνων ἢ λογίων, κεκτημένων σχετικὴν τινὰ προπαίδευσιν, ἀλλὰ εἰς πάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις καὶ πάντα τὰ μέλη πάσης προηγμένης κοινωνίας, οὐδὲ ἀπευθύνεται μόνον πρὸς διανοίας πεφωτισμένας, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον πρὸς ψυχὰς εὐγενεῖς.

Ἐπὶ πλέον δὲ ὁ Ἐλευθερὸς Τεκτ.: διατρέχων πᾶσαν ἐκπολιτισμένην χώραν τῶν δύο ἡμισφαιρίων τῆς Γῆς φέρει εἰς πνευματικὴν συνάντησιν, ψυχικὴν διάχυσιν καὶ ἐπικοινωνίαν τοὺς ἀνὰ τὴν ὑδρογειον κατεσπαρμένους ἀδελφούς, καὶ ἄνευ τοῦ λόγου, διὰ τῶν Τεκτ.: Συμβόλων, ἅτινα ἀναπαριστῶσι καὶ ἐνθυμίζουσι τὰς μεγάλας ἰδέας,

αίτινες ἐνοῦσι τοὺς συγκροτοῦντας τὴν παγκόσμιον Τεκτ.: ἄλυσον ἀδελφούς, ἐνισχυομένην πρὸ πάντων ἐκ τῶν μακροτάτων ἱστορικῶν παραδόσεων συνυφασμένων μετὰ τοῦ συμβολισμοῦ.

Καὶ ἰδοὺ, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, παρηκολουθήσατε πρὸ ὀλίγου μετὰ ψυχικῆς τινὸς ἡδονῆς τὴν γενομένην τελετουργίαν τῶν ἐγκαινίων. Καὶ αὕτη ὑπῆρξε συμβολικὴ ἐργασία· καὶ αὕτη ἐνεῖχε συμβολικὴν διδασκαλίαν ὑψίστην! Ἐντὸς τοῦ Ναοῦ μήπω ἐγκαινισθέντος ὑπῆρχον ἐγκλεισμένοι καὶ εἰργάζοντο εἰσέτι οἱ ἐργάται, οἱ ἐργασθέντες πρὸς διακόσμησιν αὐτοῦ. Ἐφερον τὰ διάφορα αὐτῶν ἐργαλεῖα καὶ τρεῖς φανούς, ἵνα βλέπωσι καλῶς ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ ἔργου των. Τοῦτο δηλοῖ, ὅτι μόνον διὰ φωτεινῆς ἐργασίας ἐκτελοῦνται τὰ ἀγαθὰ ἔργα καὶ ὅτι προηγήθη προπαρασκευαστικὴ ἐργασία, ὅπως διακοσμηθῇ προσηκόντως ὁ Ναός, ὅπως ἄρξῃται εἶτα ἐν αὐτῷ ἡ ὁμαδικὴ ἐργασία. Καὶ ἠκούσατε, ἀδ.: μου, μετὰ τῆς ὀφειλομένης βεβαίως κατανύξεως τὴν καθιέρωσιν τοῦ προετοιμασθέντος Ναοῦ εἰς δόξαν τοῦ Μ.: Α.: Τ.: Σ.: ἅμα δὲ εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀλήθειαν, ὡς δυαδικὸν Νόμον τῆς Αἰωνιότητος! Καὶ περὶ τὸν Νόμον τοῦτον περιστρέφεται ὁ Συμβολισμὸς ἅπας τῶν Τεκτ.: Μυστηρίων καὶ πᾶσα ἢ ἐκ τοῦ Συμβολισμοῦ τούτου ἀπορρέουσα διδασκαλία.

Ἐντὸς καθιερώθη εἰς δόξαν τοῦ Ἀπειροτελείου ὄντος, οὗτινος τὴν ἔννοιαν ἡδυνήθη νὰ σχηματίσῃ ἡ ἀνθρωπίνη διανόησις, ἐρευνῶσα τὴν ἐξωτερικὴν φύσιν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν συναίσθησιν.

Ἐντὸς καθιερώθη εἰς τὴν Ἀρετὴν ἐπεκτεινομένην εἰς πᾶσαν πράξιν ἢ ἀποχὴν καὶ ἐπίσχεσιν ἀπὸ ὀρεγομένης πράξεως, ὑπαγορευομένην θετικῶς ἢ ἀρνητικῶς ὑπὸ τῆς ἀφυπνισμένης Συναειδήσεως, ἣν ἐπιζητεῖ νὰ διαμορφώσῃ φαινήν καὶ ὄυθμικὴν ὁ Ἐλ.: Τεκ.: Ὁ Ναός καθιερώθη εἰς τὴν Ἀλήθειαν, ἣν ἐπιζητεῖ πανταχοῦ ὁ Ἐλ.: Τεκ.: εἰς πᾶσαν γνῶσιν τοῦ ἐπιστητοῦ, εἰς πᾶσαν ὀργάνωσιν καὶ σχέσιν τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν, δι' ἐρεῦνης ἄνευ περιορισμῶν, ἄνευ ὀρίων, ἄνευ προκαταλήψεων καὶ προλήψεων, ἄνευ δογμάτων καὶ ἄνευ ἀρχῶν ἐκ τῶν προτέρων παραδεδεγμένων ὡς ἀλαθῆτων καὶ ἀδιασαλεύτων.

Ἐντὸς μετὰ πάσης εἰλικρινείας, ὅπως φωτιζόμενοι ὄντως ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ πυρὸς τοῦ Τεκτ.: καὶ συνεχόμενοι ὑπὸ τῶν αἰσθημάτων τῆς ἐνώσεως, ἀδελφότητος, εἰρήνης καὶ ἀγάπης προκόπτωμεν ἄνευ προκαταλήψεων εἰς τὴν ἔρευναν τῆς Ἀληθείας καὶ τείνωμεν ἄνευ ἐγωῖσμο ἢ εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς Ἀρετῆς.

ΛΕΥΚΗ ΕΟΡΤΗ ΕΝ ΤΗ ΣΤΟΑ "Avenir de l'Orient",

Οι δύο ἄρχηγοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τεκτονισμοῦ καὶ τὰ λοιπὰ μετ' αὐτῶν μέλη τῆς Μεγ. Ἐ. Ἀνατολῆς ἔλαβον εὐγενεστάτην πρόσκλησιν παρὰ τῆς ἐν Θεσσαλονίκη ἀπὸ μακροῦ χρόνου λειτουργούσης ὑπὸ τὴν Ἀψίδα τῆς Μεγάλης Ἀνατολῆς τῆς Γαλλίας Στ. Στοᾶς «Avenir de l'Orient» ὅπως εὐαρεστούμενοι παραστῶσι εἰς λευκὴν ἑορτὴν ἀναγνωρίσεως γάμου, κατὰ τὴν ἰδίαν ἐσπέρην τοῦ Σαοδάτου, 21 Ἀπριλίου.

Οἱ ἐπίσημοι ἐπισκέπται εὐχαρίστως ἀποδεχθέντες τὴν πρόσκλησιν δὲν ὄκνησαν, μετὰ τὴν προεκτεθεῖσαν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου Ναοῦ τῆς Στοᾶς «Μέγας Ἀλέξανδρος», νὰ μεταδῶσιν εἰς τὴν γαλλικὴν Στοάν περὶ ὧραν 10ην μ. μ.

Ἡ χαρμόσυνος αὕτη τελετὴ συνεκέντρωσε ἐπίσης ὡς ἐπισκέπτας πάντας τοὺς ἐν Θεσσαλονίκη ἀξιωματούχους τέκτονας, αἵτινες εἰσῆχθησαν μετὰ τῶν ἀνηκουσῶν τιμῶν. Ἐν τέλει δὲ ὠδηγήθησαν ἐν ζωηρᾷ ἐκδηλώσει τιμῆς καὶ εὐλαθείας ὑπὸ τὴν χαλυοδίνην ἀψίδα οἱ ἐπίσημοι ἐπισκέπται.

Ἡ τελετουργία διεξήχθη μετὰ πάσης λαμπρότητος καὶ μετὰ πλήρους τεκτονικοῦ ρυθμοῦ, ἀνακρούοντος τοῦ ἁρμονίου χαρμοσύνους ὕμνους κατὰ τὰ εἰωθότα.

Ὁ δὲ ῥήτωρ τῆς Στοᾶς προσεφώνησε καταλλήλως τοὺς νεονύμφους.

Ἐν τέλει ὁ Σεδάσμιος τῆς Στοᾶς B. Maissa ἀπευθύνει φιλόφρονα καὶ θερμὴν προσφώνησιν πρὸς τοὺς λαμπύροντας τὴν Ἀνατολὴν ἐπισήμους ἐπισκέπτας διερμηνεύων τὰ αἰσθήματα εὐλαδοῦς ἀφοσιώσεως πρὸς ἀμφοτέρας τὰς Τεκτονικὰς Δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος. Ἀπήντησαν δὲ ἀμέσως τόσον ὁ Κραταιότατος Ἀδελφὸς Παναγιώτης Καλογερόπουλος ὅσον καὶ ὁ Ἀδελφὸς Μιλτιάδης Πουρῆς, ὅστις μάλιστα ἀναφερόμενος εἰς συγκεκριμένην περίπτωσιν ἐπιδειχθείσης εὐθύφρονος εὐμενείας τῆς Μεγάλης Ἀνατολῆς τῆς Γαλλίας ὁμολογεῖ χάριτας καὶ ἐξαίρει τοὺς ἀδελφικοὺς δεσμοὺς μεταξὺ τῶν δύο δυνάμεων καὶ τῶν δύο Ἑθνῶν.

ΑΦΙΞΙΣ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΤΕΚΤΟΝΟΣ ΕΚ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ἄρμωδιως καὶ ἐγκαίρως γνωσθέντος, ὅτι τὴν παρελθοῦσαν Παρσκειῦν, 15 ὀδεύοντος, θὰ διήρχετο ἐκ Πειραιῶς μεταβαίνων εἰς Ἑσπερίαν ὁ κρατ.: καὶ φίлт.: ἀδ.: Σερβὲτ βέης, πρώην Μέγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Ἄνατ.: τῆς Τουρκίας καὶ νῦν Ἄνθ.: Μεγ.: Ταξ.: ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων δὲ καὶ φιλελλήνων Τεκτόνων τῆς Γείτονος Χώρας ἔσπευσαν νὰ κατέλθουν εἰς Πειραιᾶ ὁ Μεγ.: Ὑπ.: Ταξ.: Π. Καλογερόπουλος καὶ ὁ ἔνδ.: ἀδ.: Φιλώτας Παπαγεωργίου ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Πανσεβ.: Μεγ.: Διδ.: Μιλτ. Πουρῆ, ἐκ τῶν στενωτέρων δὲ ἀρχαίων γνωρίμων τοῦ ἐπιφανοῦς ἐπισκέπτου καὶ ἐδεξιώθησαν Αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου. Ἐν προφανεῖ συγκινήσει εὐχαριστήσας τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ἄνωτέρων Ἑλλ.: Τεκτ.: Ἀρχῶν ὁ κρατ.: ἀδ.: Σερβὲτ βέης δὲν ἀπέκρυψε καὶ τὴν πραγματικὴν δυσφορίαν αὐτοῦ διὰ τὸ ὅτι ὁ σεβαστὸς («μουχτερέμ» κατὰ τὴν ἔκφρασίν του) κρατ.: Ὑπ.: Μέγ.: Ταξ.: ὑπεβλήθη εἰς τόσῃν τάλαιπωρίαν ὑπὸ τὸν ἀφόρητον καύσωνα τοῦ ἡλίου τῆς μεσημβρίας παρὰ τὴν ἡλικίαν του καὶ ἐπανειλημμένως ἠσπάσθη τὴν δεξιὰν αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἀτμόπλοιον θὰ παρέμενεν ἐν τῷ λιμένι τοῦ Πειραιῶς μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς ἐπομένης ἡμέρας προσκληθεὶς ὑπὸ τῶν δεξιωθέντων Αὐτὸν ἀνῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ συνητητήθη περὶ ὄρ. 6 1)2 μ.μ. μετὰ τοῦ Πανσεβ.: Μεγ.: Διδ.: ἀδ.: Μιλτ.: Πουρῆ καὶ τοῦ Μεγ.: Γεν.: Γραμμ.: ἀδ.: Ἀθανασίου Ἰωάννου. Ἐν συνοδείᾳ δὲ αὐτῶν ὡς καὶ τοῦ κρατ.: Ὑπ.: Μεγ.: Ταξ.: καὶ τοῦ ἔνδ.: Φιλώτα Παπαγεωργίου ἐπὶ τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Μεγ.: Διδ.: ἐξέδραμε μέχρι Τατοῦου, κατὰ δὲ τὴν ἐπιστροφὴν παρεκάθησεν εἰς γεῦμα δοθὲν ὑπὸ τοῦ Μεγ.: Διδ.: πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἐν ἐξοχικῷ καὶ μαγευτικῷ Ξενοδοχείῳ τῆς Κηφισσίας.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ἐπανειλημμένως τὴν εὐαρέσκειαν καὶ τὰς εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας Αὐτοῦ διὰ τὴν πραγματικῶς ἀδελ.: δεξίωσιν τὴν γενομένην πρὸς αὐτόν, εἰς πρόποσιν δὲ τοῦ Ὑπ.: Μεγ.: Ταξ.: τονίσαντος τὴν σημασίαν τῆς στενωτέρας συσφίξεως τῶν σχέσεων τῶν Τουρ. καὶ Ἑλλ. Τεκτ.: Ἀρχῶν καὶ δι' αὐτῶν τῆς ἀδελφικῆς συνεργασίας τῶν δύο γειτόνων Κρατῶν ἕνεκα τῆς κοινότητος τῶν συμφερόντων αὐτῶν, ἐξηγήσαντος δὲ καὶ τὴν σημασίαν τῶν «Ἀγαπῶν» ἀπαντῶν ὁ Σερβὲτ βέης ἀπεδέχθη πλήρως τὴν ἀποψιν τοῦ Κρατ.: Ὑπ.: Ταξ.:, ἠὺκῆθη ὑπὲρ τῆς ἀπροσκόπτου προαγωγῆς

τοῦ Ἑλλ. Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ καὶ ὑπεσχέθη μὲ τόνον εἰλικρινῆ ὅτι κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς Κων]πολιν θὰ ἐργασθῆ μὲ ὄλας του τὰς δυνάμεις ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἀπεριφράστως ὁμιλήσας καὶ ἐπαινηλημμένως περὶ τῆς ἀμερίστου ἀγάπης, τὴν ὁποίαν Αὐτὸς τρέφει πρὸς τὴν ἐν Ἐνατ.: Κων]πόλεως καὶ ὑπὸ τὴν Αἰγίδα τῆς Μεγ.: Ἐνατ.: τῆς Ἑλλ. ἐργαζομένην Σ.: Στ.: «Ἀρμονία». Οἰκειότατα δὲ συνδιελέχθη μετὰ τοῦ Μεγ.: Γεν.: Γραμμ.: Ἀθ. Ἰωάννου ἰδόντος τὸ Τεκτ. φῶς ἐν τῇ εἰρημένῃ Σ.: Στοᾶ δίδων πρὸς αὐτὸν διαφόρους πληροφορίας περὶ τῆς λειτουργίας Αὐτῆς, ὡς καὶ τῆς ὑπ' Αὐτῆς συντηρουμένης Νυκτερινῆς Σχολῆς.

Τὴν ἐπομένην οἱ φιлт.: ἀδ.: Φιλώτας Παπαγεωργίου καὶ Ἀθ. Ἰωάννου παραλαβόντες τὸν ἐπιφανῆ ἀδ.: ὠδήγησαν αὐτὸν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς, ἣν περιεργάσθη ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς Κρατ.: Ἐπ.: Μεγ.: Ταξιάρχου. Ἀναπαυθεὶς δὲ ὀλίγον εἰς τὸ ἰδιαιτέρον Γραφεῖον αὐτοῦ γνωρισθεὶς ἐκεῖ καὶ συνδιαλεχθεὶς μετὰ τοῦ κρατ.: ἀδ.: Ἀλ.: Ἀλεξανδροπούλου ἐπὶ τούτῳ προσελθόντος καὶ δεχθεὶς μεγάλην φωτογραφίαν τοῦ Ἐπ.: Ταξ.: μὲ ἰδιόχειρον ὑπογραφὴν του εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπισκέψεώς του ἀπεχαιρέτισεν Αὐτόν, ἀσπασθεὶς τὴν δεξιάν του καὶ ἀνταλλάξας μετ' αὐτοῦ τὸν Τρ.: ἀδ.: ἀσπ.: καὶ κατῆλθε μετὰ τῶν δύο συνοδῶν του εἰς Πειραιᾶ.

Ἐκεῖ ἀναμένων πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Μεγάλου τῆς Σ.: Στ.: «Μιαούλης» ὁ Σανσεβ.: Μεγ.: Διδ.: μετὰ ἱκανῶν ἀδ.: ἀδ.: τῆς Στοᾶς ἐδεξιώθη τὸν κρατ.: ἀδ.: Σερβὲτ βέην καὶ ὠδήγησεν αὐτὸν εἰς τὸν Ναόν. Περιεργασθεὶς μετὰ προσοχῆς τὸν Ναὸν ὁ Σερβὲτ βέης προσεφώνησε καταλλήλως τοὺς παρισταμένους ἀδ.: ἀδ.: καὶ διὰ πολλοστὴν φορὰν ἐπαρέλαβεν ὅτι *«οὐδέποτε θὰ λησμονήσῃ τὴν ἐπιβλητικὴν καὶ πρραεῖαν μορφὴν τοῦ θαλεροῦ πρεσβύτου Κραταιοτάτου Ἐπ.: Ταξ.: Π. Καλογεροπούλου καὶ τὴν παραδειγματικὴν εὐγένειαν καὶ περιποιητικότητά του Πανσεβ.: Μεγ.: Διδ.: Μιλτ.: Πουρῆ καὶ ὅτι τὴν μοναδικὴν ταύτην ἡμέραν, ἣν διῆλθεν ἐν Πειραιεῖ καὶ Ἀθήναις μετὰ φιлт.: ἀδ.: ἀδ.: ἐπιδειξαμένων πρὸς αὐτὸν ἐν ὑπερβάσει τῶν προσδοκιῶν του ἀληθῆ ἀδελφικὰ αἰσθήματα θὰ θεωρῆ ὡς μίαν τῶν ἀλησμονήτων εὐτυχιστάτων ἡμερῶν τοῦ βίου του.*

Ἐκεῖθεν κατῆλθεν εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον, ὅπου ἀνταλλάξας τὸν Τρ.: ἀδ.: ἀσπ.: μετὰ τοῦ Μεγ.: Διδ.: τοῦ Μεγ.: Γεν.: Γραμμ.: καὶ τοῦ ἐνδ.: Φιλώτα Παπαγεωργίου ὠδηγήθη ὑπὸ τοῦ εὐγενεστάτου ἀδ.: Ἐπολιμενάρχου Στυλ. Πάγκα δι' ἰδίας λέμβου εἰς τὸ ἀτμόπλοιο,

Ο ΤΕΚΤ. ΟΜΙΛΟΣ ΕΚΔΡΟΜΩΝ ΕΙΣ ΔΕΛΦΟΥΣ

Αἱ ἐλπίδες, ἃς ἀρχήθεν ὁ «Πυθαγόρας» ἐστήριξεν ἐπὶ τοῦ Τ. Ο. Ε., ἐδικαιώθησαν πλήρως. Ἡ νεαρά ἡμῶν ὀργάνωσις πληροῖ τοὺς θαυμασίους τῆς σκοποῦς καὶ ἡ ζωντανή τῆς δρᾶσις ἱκανοποιεῖ τὰς εὐχὰς καὶ τὰς προσδοκίας τῆς Γαλ. Μεγ. ἀνατ. τῆς Ἑλλάδος, ἣτις περιέλαβεν αὐτὴν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς μετὰ πολὺν στοργὴν. Περὶ τὸ νέον ἡμῶν Τεκτ. συγκρότημα συγκεντρῶνται μὲ ἐνθουσιασμὸν πολλοὶ ἀδελ. ὀφελούμενοι σωματικῶς καὶ πνευματικῶς καὶ πολυτρόπως ἐνισχύοντες σπουδαίως τοὺς Ἰθύντορας τούτου, ὑπὸ τοῦ τεκτονικοῦ ὀμίλου ἐκδρομῶν ἐγένετο τὸ πρῶτον Τεκτ. προσκύνημα εἰς τοὺς Ἱεροὺς τόπους τῶν Δελφῶν ὑπὲρ διακόσιοι ἐκδρομεῖς ἐπεβίβασθησαν ἐκ Πειραιῶς ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀρχαδία» τὴν ἑσπέραν τῆς 19ης Μαΐου καὶ τὴν ἐπομένην πρωτὰν κατέπλευσαν εἰς Ἰτέαν. Ἐκείθεν δι' αὐτοκινήτων μετέβησαν οἱ ἐκδρομεῖς εἰς Δελφούς, περὶ δὲ τὴν 9ην π. μ. συνεκεντρώθησαν πρὸ τῆς Εἰσόδου τοῦ Ναοῦ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος, ἔνθα ὁ Πρόεδρος Ἰ. Βασιλῆς ἐξεφώνησε τὴν κάτωθι προσφώνησιν ἀποτελοῦσαν ἐν ταῦτά καὶ Μυσταγωγικὴν διδασκαλίαν. Μετὰ ταῦτα οἱ ἐκδρομεῖς τῇ ὁδηγίᾳ ἀρχαιολόγου ἐπεσκέφθησαν τὰς ἀρχαιότητας καὶ τὸ Μουσεῖον.

Τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν Κασταλίαν πηγὴν ὁ ἀδελ. Σ. Νάγος ὠμίλησε περὶ τοῦ ἀρχαίου χρησιμοδοτηρίου τῶν Δελφῶν, τῆς ὀργανώσεως του καὶ τῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους ἐπλήρου. Τὴν πρωτὰν τῆς 21 Μαΐου ἐπέστρεψαν οἱ ἐκδρομεῖς εἰς Πειραιᾶ ἀποκομισάντες ἀρίστas ἐντυπώσεις.

Ἐπιμῆλις τοῦ ἀδελφ. Ἰ. Βασιλῆ

*Γενομένη ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος εἰς Δελφούς
Τὴν 20 Μαΐου 1928*

Πρὸς Σὲ θεῖε κόσμε τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων μυστῶν, ὅστις ἐν τῷ Ναῷ τοῦτῳ ἐμυσταγωγήθης εἰς τὰς ἀληθείας τῆς φύσεως, ὀφείλω νὰ ἀπευθύνω τὸν πρῶτον χαιρετιστήριον ἀδελ. λόγον.

Πρὸς Σέ, θεῖε Κόσμε, τῶν Ἑλλήνων Ἱεροφαντῶν, ὅστις εἰς τὸ ἄδυτον τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐδίδαξας τὴν ἀρετὴν καὶ ἀπεκάλυψας εἰς γῆϊνας ψυχὰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀπολυτρώσεως, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Τ. Ο. Ε. ὑποβάλλω εὐλαβῆ χαιρετισμόν.

Τὸ πρῶτον Ἑλληνας Τεκτ. τελοῦσιν ἱερὸν προσκύνημα πρὸς τὴν κοιτίδα τῆς δελφικῆς λατρείας, ἣτις ὑπῆρξεν ἡ λεπτοτέρα σύλληψις τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ, ἐγγίσαντος δι' αὐτῆς τὰ ὅρια τῆς Θεότητος. Ὀφείλομεν νὰ χαιρετίσωμεν τοῦτο ὡς εὐοίωνον καὶ ζωτικὸν σημεῖον τῆς πνευματικῆς καταστάσεως τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς Διανοήσεως,

ἣτις στρεφόμενη πρὸς τὰς κατευθύνσεις τῆς Ἀρχαίας Σκέψεως, ἀνυφοῦται καὶ αὕτη εἰς ἀνώτερον πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν ἐπίπεδον, διαδηλοῦσα τόσον πανηγυρικῶς τὴν βαθεῖαν ἐκτίμησίν της πρὸς τὸν ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν Κόσμον.

Ἀποτελοῦμεν μυστηριακὴν ὀργάνωσιν καὶ οἱ σκοποὶ μας μαρτυροῦσι τὴν καταγωγὴν της. Ἐπὶ τοῦ σήματος ἡμῶν χαράσσεται ἱερὸν δι' ἡμᾶς Σύμβολον. Ἡ κατανόησις του μᾶς προάγει εἰς τὴν βαθμίδα τοῦ Μύστου. Τὸ ἔμβλημά μας — φύσις, ἀλήθεια, ἀνθρωπισμός, φανερῶναι τὴν ἐστίαν τῆς ἐμπνεύσεως, τῆς ὁθούσης ἡμᾶς εἰς μίαν φωτεινὴν προσπάθειαν, ἀξίαν προσοχῆς ἐκ μέρους μιᾶς ἐλευθέρας καὶ ἀνεξαρτήτου διανοίας.

Ἄλλὰ καὶ ἕτερον σημεῖον ἀναγνωρίσεως δίδω ὑμῖν (εἶναι τοῦτο τὸ ἱερὸν Πῦρ).

Τὸ σύμβολον ἡμῶν τοῦτο περικλείει ἔννοιαν, ἣτις ἀσφαλίζει τὴν εἴσοδον καὶ τῆς ἡμετέρας Ὀργανώσεως εἰς τὴν χορείαν τῶν Μυστηριακῶν κύκλων. Τὸ σύμβολον τοῦτο ἦτο καὶ εἶναι κοινὸν δι' ὅλα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς λειτουργήσαντα Μυστήρια. Ἡ βαθεῖα ἔννοια, ἣν περικλείει, ἐγγίζει αὐτὸ τοῦτο τὸ Μέγα Μυστήριον τῆς Ζωῆς. Τούτου τὴν ἀποκάλυψιν ἐδέχοντο ὅσοι καθαρὸι καὶ ἀγνοὶ εἰσῆρχοντο εἰς τὸν χώρον, ἐφ' οὗ καὶ ἡμεῖς σήμερον ἱστάμεθα. Τὸν περίβολον τοῦτον ἡ πνοὴ τοῦ διεληθόντος ἐντεῦθεν καὶ δράσαντος ἀρχαίου Κόσμου, ἔχει ἀπὸ κλώνων καθαγιασεί καὶ ἡ ὑψηλὴ του διδασκαλία τὸν κατέστησε σεδαστὸν ἀκόμη καὶ εἰς τοῦ φθοροποιῦ χρόνου τὴν δύναμιν.

Ἐκ τοῦ σημείου τούτου τῆς χώρας μας ἡ Ἑλληνικὴ προσπάθεια αἰωρήθη μέχρι τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐστέφθη ὑπὸ ἀθανάτου πνευματικῆς δόξης. Εἶναι ὁ χώρος οὗτος κατάλληλος δι' ἱερᾶς τελετουργίας καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς προσερχόμεθα ἐνταῦθα, μὲ τὸ συναίσθημα τῆς εὐλαθείας διὰ νὰ τελέσωμεν τὴν Λευκὴν μας Ἐορτήν.

Ἡ ὀργάνωσις μας ἠτύχησε νὰ ἔχη εἰς τοὺς κέλπους της Μύστας. Οὗτοι ὑπὸ τὴν τρίφωτον Τεκτ.: λυχνίαν, ποδηγετοῦσιν τοὺς ἀδελ.: των πρὸς τὴν κατανόησιν τῆς Ἑλληνικῆς Μυσταγωγίας καὶ σύρουσι ἡμέρα τῆ ἡμέρα, ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὸ παραπέτασμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀδύτου.

Καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς, ὄπαδοι τῆς Μυστηριακῆς Γνώσεως, λάτραι τῆς Ἑλληνικῆς Σοφίας, ἐρχόμεθα σήμερον εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ τῶν Ἱερῶν τούτων τόπων, ἵνα ἀκούσωμεν ἐπὶ τοῦ ἰδίου χρησιμοδοτηρίου καὶ ἀπὸ στόματος μύστου, τὸ τί τὸ πάλαι ἐδίδασκον καὶ ἐτέλουν οἱ Ἑλ-

ληνες Μυσταγωγοί. Μεγάλη ἡ χαρὰ τῶν ψυχῶν μας. Θὰ ζήσωμεν στιγμὰς Ἑλληνικῆς ζωῆς. Οἱ παλμοί μας θὰ συντονισθῶσι πρὸς ἐκείνους τοῦ ἀρχαίου Κόσμου καὶ αἱ δονήσεις τῆς σκέψεώς μας θὰ ἐναρμονισθῶσι πρὸς τοὺς ῥυθμοὺς τῆς καθαρᾶς καὶ γνησίας ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Διανοήσεως.

Τὸ σκίρτημα τῆς ἱερᾶς συγκινήσεως, ὅπερ τὸ περιβάλλον τοῦτο προκαλεῖ, συγκλονίζει τὰ ἔνδον μας καὶ τὸ πνεῦμα μας ὠθεῖται πρὸς τὸν πόνον νὰ ζήσῃ τὴν ἀληθινὴν ζωὴν τῶν προγόνων μας.

Ἴερὸν χῶρον τῶν Δελφῶν,

Τὰ νιφόεντα Ὅρη σου, αἱ Σιβυλλικαὶ πηγαὶ σου καὶ τὰ ἐρείπια ταῦτα τὰ ἀνεξίτηλα τεκμήρια τῆς αἰωνίου σου δόξης, ἐδέχθησαν καὶ δέχονται πλῆθος ἐπισκεπτῶν ἐκτιμώντων τὸν Πολιτισμόν, ὅστις εἶχε ὡς λίκνον τὸ μεστὸν μαγείας περιβάλλον σου. Αἰχμαλωτίζεις μὲ τὰ θέλγητρόα σου τὰ ἐξωτικὰ τοὺς προσκυνητάς σου, οὓς στοργικὰ ξενίζεις.

Αἰσθανόμεθα καὶ ἡμεῖς τὰς ἀγαθὰς σου Ἐπιδράσεις. Ἄλλ' ἡμεῖς ἐρχόμενοι ἐνταῦθα ζητοῦμεν κατὶ μεῖζον, κατὶ ἀνώτερον. Εἰς τὸν ἅγιον σου χῶρον θὰ διαλαλήσωμεν τὰς δοξασίας μας καὶ τοὺς σκοποὺς μας καὶ οἱ εἰλικρινεῖς ἐρευνηταὶ τῆς ἀληθείας ἄς ἐπωφηληθῶσι τῶν λόγων μας.

Ἐδῶκα πρὸ δλίγου τὰ σημεῖα τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν Μυστῶν. Νῦν ἐπιτρέψατε, νὰ διακηρῦξω τὰς πεποιθήσεις μας. Ὁ Τεκτονισμὸς ἀπορρέων ἐκ μιᾶς τῶν ἀρχαιοτάτων Κοσμοθεωριῶν εἶναι ἓνα ἄρτιον καὶ πλῆρες φιλοσοφικὸν σύστημα. Διὰ τῆς Καθαρᾶς Γνώσεως ἀπαντᾷ εἰς ὅλα τὰ προβλήματα τὰ ἀπασχολοῦντα ἀπὸ αἰῶνων τὴν ἀνθρωπίνην ἔρευναν ἐπὶ ὅλων τῶν σημείων τοῦ ἐπαισθητοῦ. — Ὅδηγεῖ διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοὺς ὁπαδοὺς του εἰς τὴν ἀσάλευτον πίστιν πρὸς τὴν Δημιουργικὴν Ἐκείνην Δύναμιν, ἣν οἱ ἄνθρωποι ἀποκαλοῦσιν Θεόν, ἡμεῖς δὲ Μ.Α.Τ.Σ.: Ἐδραϊώνει διὰ τῆς διδασκαλίας του τὴν πίστιν ἐπὶ τὴν ἀθανάσιον τῆς ψυχῆς καὶ διὰ σοφῆς μεθόδου κατεργάζεται τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς ἀπὸ τὰς ταπεινότητος καὶ τὰ πάθη, ἅτινα κληροδοτεῖ ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ κακία. Τέλος διὰ τῆς Τέχνης τῆς Μυσταγωγίας ὠθεῖ πᾶσαν συνείδησιν πρὸς ἀτέρμονα Ἐξέλιξιν.

Ἐργάζεται πρὸς δημιουργίαν ἐνὸς περιβάλλοντος ἀνθρωπίνης Ἐκλεκτικότητος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου οἱ προσερχόμενοι νὰ δέχωνται τὴν ἐπίδρασιν τῶν εὐγενῶν καὶ ἀνωτέρων Χαρακτήρων, οὓς μόνον μία φιλοσοφικὴ καὶ ἀνθρωπιστικὴ παιδείουσι εἶναι ἱκανοὶ νὰ διαπλάσσωσι. Ἐπιδιώκει τὴν ἐξάπλωσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἀρχῶν τῆς

ἀγάπης, τῆς Ἐλευθερίας καὶ τοῦ Δικαίου, ἵνα δι' αὐτῶν διαμορφωθῶσι μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων συνθήκαι βίου τοιαῦται, ὥστε ἡ Χαρά, ἡ Εὐδαιμονία καὶ ἡ καθολικὴ πρόοδος νὰ εἶναι ὁ κληρὸς πάντων τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς. Τὰ ἔργα ἡμῶν ἐντὸς τοῦ Ναοῦ μας εἶναι ἔργα ἀρετῆς καὶ Σοφίας. Τὰ ἔργα ἡμῶν ἐν τῇ Κοινωνίᾳ εἶναι ἔργα διαφωτισμοῦ καὶ ἀνθρωπιστικῆς δράσεως. — Ταῦτα εἶναι ἀρκετὰ διὰ νὰ διαλύσωσι τὰς ἐναντίον ἡμῶν παιδαριώδεις φήμας, τὰς ὁποίας ἐσκοτισμένοι καὶ διαστρεβλωμένοι διάνοιαι περὶ ἡμῶν διαδίδουσι.

Ἄλλ' ἐκ τῶν σφισσόμενων, γνωρίζωμεν, ὅτι παρόμοια ἦσαν τὰ ἔργα τῶν Ἑλληνικῶν Μυστηρίων. Ἄς εἴπωμεν ὁμῶς πρῶτον, τί εἶναι Μυστήρια;

Τὰ Μυστήρια ἢ μυστικά Ἐταιρεῖται ἢ ἀδελφότητες, ἦσαν Ἱερατικαὶ θεομοθεσίαι, ἐν αἷς ἐφοίτουσαν ἐκλεκταὶ προσωπικότητες καὶ ἠκούον ἀποκαλυπτομένους τοὺς ἀποκρύφους Νόμους τῆς φύσεως καὶ τοῦ Πνεύματος. Τὰ μυστήρια τὸ πάλαι ἀνέδειξαν τόσους βαθεῖς σοφοὺς, τόσους ἐμπνευσμένους ποιητὰς καὶ καλλιτέχνας, τόσους ὑπερόχους Νομοθέτας καὶ πολιτικούς. Τὸ ἔργον τῶν μυστηρίων—λέγει ἀρχαῖος συγγραφεὺς—ἦτο τὸ ἄδειν τὰς ἀθλιότητας τῆς Γῆς (ἀθύσσου), τὰ θέλγητρα τῶν οὐρανίων μονῶν καὶ διδάσκειν τὸν τρόπον τῆς ἐξευρέσεως τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀγούσης. Ἐθεωροῦντο δὲ μακάριοι οἱ διὰ τῶν μυστηρίων διελθόντες. Καὶ ἐναντίον αὐτῆς τῆς λεπτοτέρας Πνευματικῆς λατρείας ἐστράφησαν ἢ ἀμάθεια καὶ τὸ σκότος καὶ ἐπεχείρησαν νὰ τὴν στιγματίσωσι μὲ τὴν σφραγίδα τῆς εἰδωλολατρείας· **Ἔ! τῆς μυαρότητος τῶν ταπεινῶν.** Τυφλὴ καὶ ἔρπουσα διανοητικότης ἐτόλμησε νὰ συκοφαντήσῃ τὴν ὑπεργήρινον καὶ θεϊκὴν πτῆσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Αἰσθανόμεθα τὸ καθῆκον νὰ διαλύσωμεν τὰς προλήψεις καὶ τὰς συκοφαντίας, καὶ διαμαρτυρόμεθα διὰ τὴν ἀδικίαν, ἣν ἐπεχείρησαν ἀμαθεῖς κατὰ τῶν μυστηρίων.

Ἡμεῖς τοῦλάχιστον, αἰσθανόμεθα μεγάλην ἱκανοποίησιν καὶ εἴμεθα ὑπερήφανοι, διότι ἀκολουθοῦμεν τὴν ὁδὸν τῆς Μυσταγωγίας, τῆς ὁποίας προηγῆθησαν οἱ πρόγονοι ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἴχνη αὐτῶν ποθοῦμεν νὰ βαδίσωμεν. Εἰς τὴν Τεκτονίαν μας κροῦσιν ὁ ἀόρατος στεγαστῆς τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν Ναῶν ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν θὰ σιγήσῃ. Ἐλπίζομεν, ὅτι κάποτε θὰ ψιθυρίσῃ εἰς τὸ οὖς τῶν ἀγνῶν καὶ τῶν ἱκανῶν τὴν μυστικὴν λέξιν, ἣτις θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ ἡμέραν τινὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων τῆς Ἑλληνικῆς Μυσταγωγίας. Τοῦτο ποθοῦμεν καὶ τοῦτο

ἐπιδιώκομεν. Τὰς ἀληθείας, ἃς κατέχομεν καὶ τὰς ἀρχάς μας δὲν κρατοῦμεν ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς ὀλίγους. Τὰς μεταδίδομεν καὶ εἰς ὄσους ἔρχονται πρὸς ἡμᾶς, ἵνα καὶ οὗτοι ἐπωφεληθῶσι, ἐὰν θέλωσι· τρανῆ ἀπόδειξις τούτου εἶναι ἡ σημερινὴ τελετὴ μας. Πρὸς τὰς φίλας ψυχὰς τὰς παρακολουθούσας μετὰ τόσου ζήλου τὰς λευκάς μας ἑορτὰς δὲν κελεύομεν τὸ Ἐκὰς οἱ βέδηλοι. Κρατοῦμεν αὐτὰς μὲ στοργὴν πλησίον μας καὶ εὐχόμεθα αὐταῖς πρόοδον κατὰ τὴν ἀγνότητα τῶν πόθων των. Δικαιοῦνται τῆς τοιαύτης ἐκ μέρους ἡμῶν ἐκτιμῆσεως, διότι φρονοῦμεν, ὅτι διέβησαν ἤδη τὸ κατώφλιον τῶν προλήψεων, ἀτενίζουσ πρὸς ἕνα ἀνώτερον πνευματικὸν βίον, ἡ δὲ ἀλήθεια δὲν τὰς τρομάζει.

Ἴδου τί ζητοῦμεν ἡμεῖς οἱ Τεκτ.: οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Τ.: Ο.: Ε.: ἐπισκεπτόμενοι τοὺς δωμοὺς καὶ τὰ ἱερά τῶν Προγόνων μας.

Ἡ σημερινὴ μας λευκὴ τελετὴ, ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ ἔχῃ εὐπρόσδεκτον ἀντίλαλον εἰς τὸν Δελφικὸν οὐρανόν. Ἐκ τοῦ ξενικῶν καὶ θάρβαρον πνεῦμα ἐπεκάθησε ἐπὶ τὴν Ἑλληνικὴν Γῆν καὶ ὁ τελευταῖος Ἱεροφάντης τοῦ Ναοῦ τούτου ἀνέστειλε τὰ τελούμενα ἐνταῦθα, προτιμήσας τῆς δεδηλώσεως τὴν σιγὴν των, εὐχαί, ἐπικλήσεις, ἱεροὶ ὕμνοι καὶ ᾠδαὶ δὲν ἠκούσθησαν ἔκτοτε ἀπευθυνόμεναι ἀπὸ μύστιδα φωνῆν Ἐκ τοῦ 4ου μ.χ. αἰῶνος, ὅτε ὁ Ἕλληνας τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν αὐτοκράτωρ Ἰουλιανὸς ἐστοχάσθη τὴν ἀναστήλωσιν τῶν Ἑλληνικῶν Μυστηρίων καὶ ἔπεμψε ἐνταῦθα τὸν Φιλόσοφον Κερβάσιον, ἵνα ἐρωτήσῃ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Δελφικῶν Ἱερουργιῶν, ἔχομεν τὴν θλιβερὰν πληροφορίαν, ὅτι τὸ Μυσταγωγικὸν φῶς ἔκτοτε ἐσβέσθη. Σκότος ἐπεκράτησε πανταχοῦ. Σκότος διανοητικόν, σκότος δουλείας, σκότος ἠθικῆς καταπτώσεως τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς. Ὁ τελευταῖος ἱερεὺς τοῦ Ναοῦ τούτου ἔδωκε τότε εἰς τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ αὐτοκράτορος τὴν μεστὴν πικρίαν καὶ ἀπογοητεύσεως ἀπάντησιν: Εἶπατε τῷ βασιλεῖ χαμαὶ πέσε δαίδαλος ἀλλά, οὐκ ἔτι ἔχει φοῖθος καλύδαν, οὐ μάντιδα δάφνην, οὐ παγὰν λαλέουσιν· ἀπέσβετο δὲ καὶ λαλὸν ὕδωρ.

Μετὰ αἰῶνας 16 προσέρχεται σήμερον μία μυστηριακὴ ὀργάνωσις καὶ οἱ ἐκπρόσωποι αὐτῆς διαδηλοῦσιν ἐπισήμως τὴν πίστιν των πρὸς τὴν αἰωνίαν ἀλήθειαν πρὸς τῆς Μυσταγωγίας τὸ Ἱερὸν Φῶς. Διαδηλοῦμεν τὴν πεπειθῆσίν μας πρὸς τὴν Μυστηριακὴν Γνώσιν τὴν διαλύουσάν τῆς ἀμαθείας τὰ σκότη καὶ ἀνατρέπουσαν τοὺς θρόνους τῆς κακίας. Διαδηλοῦμεν τὴν βαθεῖαν ἐκτίμησίν μας καὶ τὸν θαυμασμόν μας πρὸς τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν Πνεῦμα καὶ προσπαθοῦμεν διὰ τοῦ μί-

του τῆς Τεκτονικῆς Τέχνης νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ ἄδυτον τῆς Ἑλληνικῆς Σοφίας. Καὶ ταῦτα, διότι πιστεύομεν ἀπολύτως, ὅτι δι' αὐτῆς καὶ μόνον ἡ Ἑλληνικὴ Φυλὴ θὰ εὕρῃ τὸν προορισμὸν τῆς, δι' αὐτῆς καὶ μόνον ἡ ἀνθρωπότης θὰ εὕρῃ τὸν ἀληθινὸν Πολιτισμὸν. Τέλος πιστεύομεν, ὅτι διὰ τῆς Ἑλληνικῆς Μυστηριακῆς σοφίας κάθε ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ θὰ γνωρίσῃ τὴν ὁδὸν τῆς ἀπολυτρώσεως. Ἡ Ἑλληνικὴ λατρεία ἦτο διὰ τοὺς ὀλίγους, διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, διότι ἦτο ἡ λατρεία τῆς χαρᾶς, τῆς Χάριτος καὶ τοῦ Νοῦ. Μὲ τὴν πίστιν μας ταύτην χωροῦμεν, πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἄδυτον καὶ ἐὰν αἱ χεῖρες μας εἶνε καθαραὶ καὶ ἀκηλίδωτοι καὶ ἀγνή ἢ σκέψις, ἄς ἐπιτρέψωσι ἡμῖν, οἱ φρουροὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ μυστικοῦ νὰ ἀνεγείρωμεν τὴν χαμαὶ πεσοῦσαν Ἑλληνικὴν δᾶδα.

Ἀπὸ τοῦ Δελφικοῦ χώρου ἄς σκορπισθῇ καὶ πάλιν τὸ Ἑλληνικὸν φῶς καὶ κηρυχθῇ ἡ ἀνωτέρα ἠθικὴ, δ.λ.δ. ἡ τριλογία τῆς καθολικῆς ἀγάπης, τῆς Ἐλευθερίας καὶ τοῦ Δικαίου. Ἐκ τῆς Δελφικῆς λατρείας ἀπέβησαν πάντες ὅ,τι χαρακτηρίζομεν μὲ τὴν λέξιν εὐγενισμὸς τῶν ψυχῶν. Εἶνε τοῦτο μία ὑπερτάτη προσπάθεια καὶ ἀρετὴ τοῦ ἀνθρώπου. Εἰς τὴν ὑπάτην τῶν ἀρετῶν ἄς στήσωμεν καὶ ἡμεῖς βωμὸν λατρείας. Μόνον οὕτω θ' ἀνατείλωσι ἡμέραι δόξης τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς.

Εἰς τὰς προσπάθειάς μας ταύτας καλοῦμεν εἰς συνεργασίαν πάντας τοὺς λάτρεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ. Καλοῦμεν τοὺς ἀγνοοῦς, τοὺς ἐλευθέρους, τοὺς ἰσχυροὺς χαρακτηῆρας. Ἡ ὀργάνωσίς μας καλεῖται καὶ τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα, τῆς ὁποίας ἐκτιμᾶ τὸν ἐνθουσιασμὸν διὰ κάθε εὐγενικό, ἐκτιμᾶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεώς της διὰ τὴν ἔρευναν τῆς ἀληθείας.

Ὁμολογοῦμεν, ὁ πόθος μας ὑπερβαίνει τὴν ἰκανότητά των δυνάμεών μας. Ἀλλὰ πρὸ ἐνὸς ὀμαδικοῦ, ἀγνοῦ καὶ ἀδιαπτώτου ἐνθουσιασμοῦ, ποῖον ἐμπόδιον δύναται νὰ ἀντιστῇ ἐπὶ μακρόν; ὄπλισμένοι μὲ τὴν ἀκατάδλητον δύναμιν τῆς Πίστεως ἐπὶ τῆς ζωτικότητος τῶν Μυστηρίων, ἐρχόμεθα ἐπὶ τοῦ ἰδίου τόπου, ἐνθα ἄλλοτε ἡ φωνὴ τῶν Θεῶν εὗρισκεν ἀντίλαλον εἰς τὸ οὖς τῶν Μυστῶν καὶ αἰτοῦμεν ἐν ἰσχυρίσιν εἰς τὸ ἔργον μας.

Ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν Πνεῦμα.

Ἄφ' ὅτου ἡ Χώρα, τὴν ὁποίαν κατοικοῦμεν ἀπώλεσε τὰς ἀκτίνας σου, ἐδουλήσθη εἰς σκότος διανοητικόν, εἰς σκότος ἠθικὸν καὶ κατέφυγε εἰς ξένα συστήματα καὶ ἐζήτησε τὴν ἀρωγὴν ἀλλοδαπῶν Ἰδεῶν διὰ νὰ ἐξέλθῃ τῆς καταπτώσεως.— Ἀλλὰ τὸ ξενικὸν δὲν ἀρμόζει ἡμῖν.

Είναι βαρύ, δυσνόητον, σκοτεινόν. Ποθοῦμεν, Σέ, Ἑλληνικόν φῶς. Ποθοῦμεν τὰς ἀκτίνας σου. Εἰς τὴν δύναμιν τῆς Γνώσεως σου ἀμιλλᾶται ἡ χάρις σου. Εἰς τὴν καθαρότητα τῶν Ἰδεῶν σου, ὅπου κατοπτρίζεται ἡ θεϊκὴ των προέλευσις, μόνον ἡ διαύγεια τοῦ οὐρανοῦ μας δύναται νὰ συγκριθῇ. Ποία διάνοια μένει ἀδιάφορος πρὸ τοῦ βάθους καὶ τῆς λάμψεως τοῦ στοχασμοῦ σου; Ποῖον αἶσθημα ἀδρανεῖ πρὸ τῆς γοητείας τῆς ἀρμονίας σου; Ποία ἔμπνευσις δὲν συγκινεῖται πρὸ τῆς ἀφθάστου συλλήψεως τοῦ Ἰδεώδους κάλλους σου καὶ τῆς γραμμῆς σου; Καὶ ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς γῆς δὲν ἐλλείπουν οἱ θαυμασταὶ σου μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων. Οὐχ ἦττον ἡμεῖς φρονοῦμεν, ὅτι μόνον οἱ ἐγγίσαντες τὰ κράσπεδα τοῦ Ὀλύμπου τῆς Ἑλληνικῆς Καθαρᾶς Διανοήσεως δύνανται νὰ μαρτυρήσωσι τὴν πηγὴν, ἐξ ἧς ἦντλησας τὰς τόσας ὑπερανθρώπους ἰκανότητας. Μόνον οἱ γευσάμενοι τῆς Μυστηριακῆς παιδείας τὰ διδάγματα εἶναι εἰς θέσιν νὰ σὲ γνωρίσωσι, νὰ σὲ ἐκτιμήσωσι καὶ νὰ σὲ λατρεύσωσι.

Ἐνθουσιώδεις θαυμασταὶ σου ἐνασμενίζονται νὰ ἐπανιδρύσωσι τὰς Ἱερὰς τελετὰς καὶ Ἑορτάς σου καὶ τὰ δράματα τὰ ἐξεληθόντα τοῦ περιβόλου τῶν Ναῶν σου. Ἄλλ' ἡμεῖς γνωρίζομεν, ὅτι πλὴν τῆς ἐπιδείξεως τῆς Ἡθοποιίας καὶ τῆς ἀτελοῦς ἀναπαραστάσεως δὲν ἐπιτυγχάνουσι ἄλλο τι. Καὶ τοῦτο, διότι λείπει αὐτοῖς ἡ γνῶσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Μυστικοῦ. Ἀπὸ τῆς θέσεώς μου ταύτης, τολμῶ νὰ προβῶ εἰς τὴν ἐξῆς ἀποκάλυψιν. Τὸ Ἑλληνικὸν Μυστικὸν εὗρηται εἰς τὸ ἄδυτον τῶν Ἑλληνικῶν Μυστηρίων· σήμερον δὲ ταῦτα τηροῦσι σιγὴν τάφου. Ἡ Ἑλληνικὴ Ζωή, ὁ Ἑλληνικὸς παλμός, ὁ Ἑλληνικὸς ρυθμός, ἡ Ἑλληνικὴ σύλληψις καὶ ἐκτέλεσις κλείονται ἐρμητικῶς εἰς τὸ τελετηστῆριον τῶν ἀρχαίων Ναῶν καὶ θὰ φυλάσσωνται αὐστηρῶς, μέχρις ὅτου ὁ φρουρός των ἀκούσῃ κανονικὴν τὴν μυστικὴν κροῦσιν ἀπὸ χειρὸς ἀκηλίδωτον καὶ καθαρὰν. Ἰδοὺ ἡ ἀλήθεια! Ἰδοὺ ἡ μυστικὴ ἀτραπὸς ἡ ἄγουσα πρὸς τὴν ἀνάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς Ζωῆς, πρὸς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλ. σοφίας καὶ τοῦ Ἑλλ. Πολιτισμοῦ. Ἰδοὺ ἡ μυστικὴ κλεῖς τῆς ἐρμηνείας τοῦ μεστοῦ χάριτος Ἑλληνικῆς μύθου, πρὸς τὴν κατανόησιν τοῦ Ἑλλ. δράματος καὶ τῆς Ἑλλ. Μυσταγωγίας.

Ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν Πνεῦμα

Διαισθανόμεθα τὴν ἰκανοποίησιν σου διὰ τὴν τελετουργίαν μας ταύτην.

Αἰῶνες πολλοὶ διέρρευσαν χωρὶς νὰ ἀντικρύσῃς ἐνταῦθα προσκυνητὰς ὡς τοὺς τῆς στιγμῆς ταύτης. Δι' ἡμᾶς ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἰς

τὴν ἱστορίαν τὴν Μυστηριακὴν τῆς χώρας μας θὰ μείνη ἀλησμόνητος. Ἐκ τοῦ Ἱεροῦ χώρου τῶν Δελφῶν σύγχρονοι Μύσται χαιρετίζουσι μὲ ἀδελφ.· σεβασμὸν τοὺς Ἀρχαίους Ἑλληνικὰς Μύστας.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἐλπίζομεν, ὅτι θέτει τὰς βάσεις, ἐφ' ὧν θὰ στηριχθῆ μία γέφυρα, ἣτις ἡμέραν τινα θὰ ἐνώσῃ τοὺς δύο Ἑλληνικοὺς Κόσμους τῶν Μυστηρίων.

Ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ ἀνεγνώρισες ἡμᾶς ζηλωτὰς τῶν Μυστηρίων καὶ θαυμαστὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ Μυστικοῦ. Ὁμολογοῦμεν, δὲν τολμῶμεν νὰ ζητήσωμεν σήμερον τοῦτο. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ βεδηλώσωμεν τὰ ἄγιά σου. Ὁφείλομεν, προτοῦ αἰτήσωμεν τὴν τοιαύτην χάριν, νὰ υποστῶμεν πάντες τοὺς ψυχικοὺς μας καθαρμούς.

Ἄφ' οὗ ἐγκαταλείψομεν πᾶσαν κακίαν, πᾶσαν ταπεινότητα, πᾶσαν ἀδυναμίαν, ἀφ' οὗ ἀποβάλωμεν πᾶσαν ψευδῆ δοξασίαν καὶ πᾶσαν πρόληψιν, ἃς ἔλθωμεν πάλιν ἐντάθῃα καὶ ἃς ζητήσωμεν διὰ τοὺς ἄγνους τὰς ἐμπνεύσεις σου, διὰ τοὺς Ἰσχυροὺς καὶ καθαροὺς τὸν μίτον τῆς Ἑλληνικῆς Μυσταγωγίας.

Γνωρίζομεν τὰς ἀπαιτήσεις σου καὶ τοὺς ὅρους, ὅφ' οὓς τὸ πάλαι ἐδέχεσο εἰς τοὺς Ναοὺς σου τοὺς Μύστας σου. Γνωρίζομεν, ὅτι αἱ ἀκτίνες τῆς μυσταγωγίας ἔχουσιν ἰσχυρὸν τὸ φῶς, ὅπερ ἀπαράσκευοι διάνοιοι δὲν δύνανται νὰ βαστάσωσι.

Σήμερον δὲν ζητοῦμεν, εἰμὴ τὴν ἀναγνώρισίν μας ὡς Μυστηριακῆς ὀργανώσεως καὶ νὰ διακηρύξωμεν εἰς πάντας, ὅτι μόνον διὰ τοῦ Ἑλλ. Τεκτονισμοῦ εἶναι δυνατόν νὰ προετοιμασθῶμεν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Μυστικοῦ τοῦ κρυπτομένου εἰς τὸ Σύμβολον καὶ τὴν ἀλληγορίαν.

Σήμερον ἤλθομεν διὰ νὰ υποδείξωμεν τὸ μέρος, ἔνθα κρύπτεται ἡ σοφία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ νὰ καλέσωμεν τοὺς λάτρας αὐτῆς νὰ ἔλθωσι μεθ' ἡμῶν.

Δὲν ζητοῦμεν σήμερον, εἰμὴ νὰ διαδηλώσωμεν τὴν λατρείαν μας πρὸς τὴν αἰωνίαν ἀλήθειαν. Τὸν θαυμασμόν μας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Μυστηριακὴν Σοφίαν καὶ νὰ ἀναφωνήσωμεν :

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸ ἀρχαῖον Ἑλλήν. Πνεῦμα.

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς Ἱεροφάντας καὶ Μυσταγωγούς τῶν Ἑλληνικῶν Μυστηρίων. — Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς Μύστας τοὺς δράσαντας εἰς τὸν Ἱερὸν τοῦτον χώρον.

Δελφοὶ 20—5 1928.

ΕΡΓΑ ΑΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΜΠΝΕΥΣΕΩΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Ἐπὸ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦτο καὶ ἴσως πρωτότυπον ἐν τῇ τεκτονικῇ βιβλιογραφίᾳ κεφάλαιον ἐξαίρονται, ὡς γνωστὸν, πράξεις σκοποῦσαι τὴν ἐπούλωσιν κοινωνικῶν πληγῶν καὶ τὴν ἀνακούφισιν ἀτομικῶν δεινοπαθημάτων.

Ἄλλὰ τῶν τοιούτων πράξεων κοινῆς εὐσπλαγχνίας ὑπερέχουσι βεβαίως ἔργα ὑψηλοτέρας φιλανθρωπίας συνδυάζοντα τὴν εὐσπλαγχνίαν πρὸς τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῆς κοινωνίας, ἐνισχύοντα ἐμμέσως ταύτην καὶ διερμηνεύοντα τὴν ὀφειλομένην εὐλάβειαν πρὸς ἀνώτερα πνεύματα ἐν τῷ κοινωνικῷ ὀργανισμῷ. Ὁ πόνος καὶ στεναγμὸς τῶν ἀλγούντων προκαλεῖ ἐξ ἴσου πάντοτε συγκίνησιν καὶ εὐσπλαγχνίαν. Ἄλλὰ βαθύτερα ψυχολογία τῶν πασχόντων πείθει, ὅτι τὰ συναισθήματα τῆς ἀλγηδόνης, ὡς καὶ ἐκεῖνα τῆς ἡδονῆς, διαφέρουσι κατὰ λόγον τῆς πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς διαπλάσεως ἐκάστου θνητοῦ, ἔτι δὲ καὶ κατὰ λόγον τῶν ἔξεων τοῦ προτέρου βίου καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ἐπαγγελματικῶν ἐργασιῶν.

Ὡς ἐκ τούτου ἢ ἐκ τῶν αὐτῶν αἰτίων παραγομένη ἀλγηδὼν προκαλεῖ συναίσθημα διάφορον κατὰ βαθμὸν παρ' ἐκάστῳ πάσχοντι ἀνθρώπῳ, οὕτως ὥστε πρὸς ἐξουδετέρωσιν τοῦ συναισθήματος τῆς ἀλγηδόνης διάφορα ἐνδεικνύονται κατὰ τὰς περιστάσεις μέσα ἀνακουφίσεως. Ὅθεν ὁ μὲν οἶκος ἐπιβάλλεται κοινὸς καὶ ἴσος πρὸς πάντα πάσχοντα ἀνθρώπον, ἀλλὰ ἡ προσφερομένη ἐν ἴσῃ μοίρᾳ πρὸς πάντας περιθάλψις ἀποτελεῖ τραγικὴν ἀνισότητά, ἣτις καὶ ἐλκύει πάντοτε τὴν προσοχὴν τῶν φιλανθρώπων.

Ἡ τοιαύτη ἀνισότης περὶ τὴν σχετικὴν ἀξίαν τῆς περιθάλψεως ἐμφανίζεται καθ' ἅπαντα τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα τοῦ κόσμου. Καὶ ἐὰν ὑπάρχη διαβάθμισις τῆς προσφερομένης περιθάλψεως, αὕτη ἀκολουθεῖ τὴν διαβάθμισιν τῶν τροφείων, ἥτοι ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ πλούτου καὶ μόνον. Καὶ οὕτως θὰ ἔλεγέ τις, ὅτι ἡ φιλανθρωπία ἀναγνωρίζει μόνον τὴν ἀριστοκρατίαν τοῦ πλούτου!

Ἐπάρχουσι μὲν πολλαχοῦ διακρίσεις ἀνωτέρας περιθάλψεως δι' ὠρισμένας κατηγορίας ἐπαγγελματιῶν καὶ δὴ στρατιωτικῶν ἀν

δρῶν, ἀναπήρων πολέμων κλπ. ἀλλὰ ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ ἡ Φιλανθρωπία διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν μᾶλλον ἐγωϊστικῶν διαθέσεων τῆς πολιτικῆς κοινωνίας. Μόνον ἐν ταῖς Ἑνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ἐξεδηλώθησαν τάσεις συμφωνότεραι πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς τοῦ ἀνθρώπου ὑποστάσεως, ἰδίως ἐκ μέρους τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς.

* *

Εὐτυχῶς παρ' ἡμῖν τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν πνεῦμα ἀναβιοῖ. Ἑλληνικαὶ ἐμπνεύσεις, καθαρῶς ἑλληνικαὶ διεγείρουσι πολλάκις σκέψεις καὶ συναισθήματα. Ἡ Ἑλληνικὴ Φιλανθρωπία ἀναγνωρίζει τὴν ἀριστοκρατίαν τοῦ πνεύματος! Τοιαῦτα εὐοίωνα σημεῖα δὲν ἀποτελοῦσι μονοπάλιον τῆς σκέψεως τῶν λογίων καὶ τῶν ἀρχαιομαθῶν. Ἐμφανίζονται ὡς ἄγνὰ καὶ αὐτόματα πτερυγίσματα τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ ἐκδηλοῦνται εἰς εὐγενεῖς σκέψεις καὶ γενναῖα ἔργα συγχρόνων Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων, περὶ ὧν ἀρκεῖ ὁ τίτλος ἀνθρώπου πεπολιτισμένου καὶ ψυχῆς ἐξειλιγμένης.

* *

Προσῆκει ἐνταῦθα νὰ ἀφηγηθῶ τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον. Ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἔλαβον ἐντολὴν ὡς δικηγόρος εὐγενοῦς τινος κυρίας νὰ συντάξω διαθήκην ὀρίζουσαν, ὅπως πᾶσα ἡ περιουσία αὐτῆς διατεθῆ πρὸς τὸν σκοπὸν ἰδρύσεως μικροῦ τινος, ἀλλ' εὐπρεποῦς γηροκομείου εἰδικοῦ δι' ἄνδρας τῶν γραμμάτων κτησαμένους τὸν ὑπέριτον τίτλον τῆς *ἐντίμου πενίας*.

Ἀνεβάλλον ὡς συνήθως τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς καὶ διὰ τὴν ἀκμαίαν ἡλικίαν τῆς πελάτιδος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν γνωστὴν εἰς τοὺς νομικοὺς δυσχέρειαν περὶ τῆς ἰδρύσεως νομικοῦ προσώπου διὰ διαθήκης, ἐφ' ὅσον δὲν ἠδύνατο εὐθὺς ἀμέσως νὰ διαθέσῃ κεφάλαιόν τι πρὸς ἀγορὰν τοῦλάχιστον οἰκοπέδου, ὅπως προκληθῆ ἀμέσως ἡ ἰδρυσις νομικοῦ προσώπου.

Δυσφοροῦσα καὶ διαρκῶς παραπονουμένη διὰ τὴν μακρὰν ἀναβολὴν πρὸ τινων ἡμερῶν μοι ἐπέδειξε περιχαρῆς ἡμερησίαν ἐφημερίδα ἀναγράφουσαν τὴν εἰδησιν, ὅτι τὸ ἀπόγευμα τῆς 4ης παρόντος μηνὸς Ἰουνίου ἡμέρας Δευτέρας ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος νέου φιλανθρωπικοῦ ἰδρύματος, προοριζομένου, ὅπως ἐν αὐτῷ ἐνδιατῶνται δωρεάν, ἀνέτως καὶ ἀξιοπρεπῶς δέκα γέροντες, προερχόμενοι ἐκ τῆς τάξεως τῶν λογίων, οἱ ὅποιοι ἀτυχήσαντες ὑλικῶς ἐν τῷ βίῳ, ἀδυνατοῦσι νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς ἀνάγκας ἀξιοπρεποῦς καὶ ἀνέτου γήρατος.

Ἰδού ἀναλάμπον τὸ ἀρχαῖον πνεῦμα τῶν Ἀθηναίων, ὑψίστην ἀπονεμόντων τιμὴν πρὸς ἐπιφανεῖς πολίτας ὡς τροφίμους τοῦ Πρωταγείου.

Καὶ ἡ ἀναλαμπὴ αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν ὑψηλὴν καὶ ἐμπνευσμένην φιλανθρωπίαν ψυχῶν εὐγενῶν καὶ ὄντως πεπολιτισμένων, τῶν ἰδρυτῶν τοῦ προτύπου τούτου γηροκομείου, ἥτοι τοῦ ἀειμνήστου Εὐστάθιου Λάμψα καὶ τῆς ἐπιζώσης ἀξιότιμου κυρίας Παλμύρας Λάμψα.

Ἄγνοῶ βεβαίως, εἰς τίνα τῶν δύο φιλανθρώπων συζύγων ἀνήκει ἡ πρώτη σύλληψις τῆς ὑψηλῆς φιλανθρώπου ιδέας, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ὀφείλω νὰ ἀποδεχθῶ, ὅτι ἡ εὐγένεια τῶν ψυχῶν συνεταίτισε τὴν σκέψιν, ὡς ἡ εὐγένεια τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ ιδεῶν ἐνηρμότισε τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν ψυχὴν ἐν τῷ ἰδεῶδῳ ἐναρμόστῳ συζυγικῷ ζεύγει. Ὁ ἀειμνήστος Εὐστάθιος Λάμψας κατὰ τὴν νεότητά αὐτοῦ ἐπέτυχε νὰ διδαχθῇ ἐν Παρισίοις τὴν λεπτεπίλεπτον τέχνην εἰς ἐπιστήμην ἤδη ἀνυψωθείσαν τῆς διευθύνσεως Ἑστιάτοριῶν καὶ ξενοδοχείων, ἀποτελούσης, μετὰ τὴν συγκοινωνίαν καὶ τὴν προϋποτιθεμένην ἀσφάλειαν, κυριωτάτην βάσιν τῆς βιομηχανίας τῶν ξένων. Ἡτύχησε δὲ νὰ ἀποκτήσῃ ὡς φιλόστοργον σύντροφον τοῦ βίου εὐγενῆ τὰ αἰσθήματα ἐκπρόσωπον τῆς γαλλικῆς εὐαισθησίας καὶ αἰσθητικῆς. Καὶ οὕτω συνεχῶς προαγόμενος εἰς ὑψηλότερας ἀντιλήψεις περὶ τῆς ἐκπολιτιστικῆς ἀποστολῆς τοῦ διανοουμένου ἀνθρώπου διεκρίθη καθ' ὅλον τὸν βίον ὡς φιλοπρόοδος πολίτης. Τὰς εὐγενεῖς καὶ ἐκπολιτιστικὰς τάσεις τῶν συζύγων προσεπικυροῖ ἤδη ἡ πραγματοποιουμένη εὐστοχος φιλανθρωπία, ἐκδηλοῦσα εὐλάβειαν πρὸς τὴν πνευματικὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀξίαν.

Τὸ νέον ἴδρυμα ἀνεγείρεται παρὰ τὴν ὁδὸν Κηφισσίας, ἐπὶ γηπέδου τῆς Ἐλεήμονος Ἑταιρείας Ἀθηνῶν καὶ θὰ προσλάβῃ τὴν ἐπωνυμίαν ἀντὶ Πρωταγείου «Εὐγηρίας Πρόνοια».

ΑΝΑ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΣΤΟΑΣ

Σ.: Στ.: ΕΚΑΤΗ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΕΑΝΘΗΣ

Σεμνή και επίδύλλουσα ἐγένετο τὴν 17ην Ἀπριλίου, ἡμέραν Τρίτην ἢ ἐπίσημος ἐγκαθίδρυσις τῆς ἐν Ἀνατ.: Εἰάνθης ἰδρυθείσης Σ.: Στοᾶς ὑπὸ τὸ διακριτικὸν ὄνομα «Ἐκάτη» καὶ ὑπ' ἀρ. 79, τελεταρχοῦντος τοῦ Μεγ.: Γεν.: Γραμμ.: ἀδ.: Ἀθ. Ἰωάννου, ἐντολῇ τῆς Γαλ.: Μεγ.: Ἀνατ.: μεταδάντος ἐπὶ τόπου, συμπαραστατομένου δὲ ὑπὸ τῶν φιλτ.: ἀδ.: ἀδ.: Β. Παπαδοπούλου, Σεβ.: τῆς ἐν Ἀνατ.: Ἀλεξανδρουπόλεως Σ.: Στ.: «Τσιμισκῆς» καὶ Σπύρου Γούναρη, Σεβ.: τῆς ἐν τῇ αὐτῇ Ἀνατ.: Σ.: Στ.: Τελειοποιήσεως «ὁ Σωκράτης».

Μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Στοᾶς ὁ τελεταρχῶν ἀδ.: διὰ καταλλήλου ὀμιλίας ἐξῆρε τὴν σημασίαν τῆς τεκτ.: ἐργασίας οὐστήσας ἐν τέλει εἰς τοὺς εὐαριθμούς ἀδ.: ἀδ.: τῆς Στοᾶς τοὺς ἐμπνεομένους ἀπὸ ἀληθῆς τεκτ.: πνεῦμα καὶ ἐνθουσιῶντας πρὸς θετικὴν ἐργασίαν, ὅπως φροντίσωσι τὸν ἀγαθὸν τοῦτον πυρῆνα νὰ περιβάλλωσι καὶ ἐπαυξήσωσι διὰ νέων μελῶν, ἀλλὰ μετὰ μεγάλης φειδοῦς καὶ ἐκλεκτικότητος λαμβανομένων ἐκ τῶν ἐντοπίων.

Καταλλήλους τῇ περιστάσει ὀμιλίας ἐποίησαντο κατόπιν δ' β' ἐπόπτῆς ἀδ.: Ἰερωνυμίδης καὶ ὁ ἐλεονόμος ἀδ.: Κωνσταντινίδης.

Τὴν τελετὴν ἐπηκολούθησεν ἀγάπη. Τοῦ Ἀδ.: Β'. Ἐπόπτου τὴν ὀμιλίαν παραθέτομεν ὧδε.

Πανηγυρικὸς λόγος ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις ὑπὸ Ε. Ἰερωνυμίδου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας!

Ἴδου ἡμεῖς ὑπὸ τὸν ἱερὸν θόλον τοῦ θαυμαστοῦ τούτου Ναοῦ ὡς ἀληθῶς χαρμόσυνον καὶ ἐλπιδοφόρον. σκορπίζον εἰς τὴν ψυχὴν μας φῶς, αἴγλην καὶ ὑποσχέσεις τὸ μέγα αὐτὸ γεγονός.

Ἡ ἱστορικὴ ἀξία τοῦ διὰ τὰς γενεάς, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπακολουθήσουν τὴν ἰδικὴν μας καὶ αἱ ὁποῖαι θὰ κρίνουν τὸ ἔργον μας, τόσο ἀπὸ τῆς ἐπιδράσεώς του ἐντὸς τῶν στενῶν ὀρίων τῆς ἡμετέρας χώρας, ὅσον καὶ ἀπὸ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὰς γενναίας καὶ εὐγενεῖς πράξεις τῆς παγκοσμίου τεκτονικῆς οἰκογενείας, ἔγκειται εἰς τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν ὀρμητικότητα, μεθ' ἧς σὺσπειρωμένοι περὶ τὰ ἱερά

μας σύμβολα, θὰ ἀγωνισθῶμεν ἀνενδότως πρὸς ἐπικράτησιν τῶν τεκτονικῶν ἰδεωδῶν.

Περιβεβλημένοι μὲ τὸ τίμιον περίζωμα τῆς ἐργασίας, ἄς συνεχίσωμεν τὴν κατασκευὴν τοῦ μεγαλοπρεποῦς οἰκοδομήματος, τὸ ἔποιοι ἐθεμελίωσαν οἱ διδάσκαλοι ἡμῶν καὶ ἄς διδάξωμεν τοὺς πολυσχιδεῖς κλάδους τῆς τέχνης μας εἰς τοὺς ἀξίους καὶ φιλεργοὺς μαθητάς μας.

Ἄς ζήσωμεν διὰ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας εἰς τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον.

Ἄς προσέξωμεν ἰδίως εἰς τοῦτο : Ὅτι δέον νὰ υπάρξωμεν ὁ χρυσοῦς συνεκτικὸς κρίκος μεταξὺ τῶν τεκτονικῶν λεγεόνων, οἱ ὅποιοι παρήλθον καὶ ἐκείνων οἱ ὅποιοι θὰ μᾶς διαδεχθῶν, δημιουργοῦντες τὸ μοναδικὸν καὶ θεῖον φαινόμενον τῆς μεταβιβάσεως τῆς ἐνιαίας καὶ ἀδιαίρετου τεκτονικῆς ζωῆς, τῶν τεκτονικῶν αἰσθημάτων καὶ τῆς τεκτονικῆς σκέψεως εἰς τὰς ἀγηράτους ψυχάς μας.

Ἄς ἀγωνισθῶμεν μετ' ἐπιμονῆς, θάρρους καὶ τόλμης ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐπιδουλεύονται καὶ δύνανται ἴσως νὰ ἀποκτείνωσι τὸ σῶμα μας, ἀλλὰ δὲν δύνανται ν' ἀποκτείνωσι τὴν ψυχὴν μας.

ὑποτάσσοντες δὲ τὴν ὕλικὴν εἰς τὴν αὔλον ὑπαρξίν μας ἄς ἐπιδιώξωμεν δι' ὄλων τῶν εἰς χεῖράς μας μέσων, ὅπως ἐπικρατήσῃ μεταξὺ τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν τὸ ἀνώτερον ἐκεῖνο πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος.

Ἐπὶ γενεὰς γενεῶν, ἐπὶ χιλιετηρίδας δλοκλήρους ἀνώτεραι διάνοιαι, ἐμπνευσμένοι κήρυκες τῶν μεγάλων αὐτῶν ἀληθειῶν, ἐπεδίωξαν μὲ ἀνυπολογίστους θυσίας, τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ὑπερόχου αὐτοῦ ἰδεώδους.

Ὁ μέγας τραγικὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιότητος Αἰσχύλος, μεμυημένος εἰς τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια, συνέλαβεν εἰς τὸ ἀνήσυχον πνεῦμα του τὸν Προμηθεά ὡς τὸν ὑπερφυᾶ ἐκεῖνον ἥρωα, ὁ ὅποιος ὠραματίσθη τὴν μακρὰν ἐκ μυριάδων ἐτῶν ἐξελικτικὴν γραμμὴν τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ ὅποιος μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀρνηθῇ τὴν ὑπαρξίν τοῦ θεοῦ ἐπίστευσεν, ὅτι αἱ κοσμικαὶ δυνάμεις ἀναπτύσσονται διὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ μετ' αὐτοῦ.

Ὁ κακὸς Ζεὺς ἀπεπειράθη νὰ καταστρέψῃ τὸν ἀνθρώπον καὶ ὁ Προμηθεύς, ὁ κατ' ἐμὲ Πατὴρ τῶν Πατέρων μας καὶ πρῶτος ἀληθινὸς τέκτων, ἔκλεψεν ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν τὸ πῦρ καὶ τὸ μετέφερεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Κατὰ τὴν Αἰσχύλειον κοσμογονίαν ἡ θεμελιώδης ἰδέα τοῦ Προμηθεῦς δεσμώτου, τὸ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ κλαπὲν φῶς, εἶναι τὸ φῶς τῆς γνῶ-

σεως και τῶν τεχνῶν. Πᾶσαι τέχναι βροτοῖσι Προμηθέως.

Ἡ δὲ πάλη τοῦ μυθικοῦ ἐκείνου ἥρωος μετὰ τοῦ πατρὸς τῶν θεῶν, ἡ καθήλωσίς του ἐπὶ τοῦ Καυκάσου διὰ τῆς σφύρας τοῦ Ἡφαίστου, ἐπικουρουμένου ὑπὸ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς βίας, τὸ μαρτύριον, τὸ ὁποῖον ὑπέστη μετὰ θαυμαστῆς καρτερίας καὶ μεγαλοψυχίας, ἔπειτα δὲ ἡ ἐπικλησίς του πρὸς τὰς ἐγκοσμίους θεότητες πρὸς πιστοποίησιν τοῦ θεληματικοῦ μαρτυρίου του, εἶναι τὸ σύμβολον τῶν συμφορῶν, τῶν τάλαιπωριῶν καὶ ἀδικιῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας στένει ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἡ τάλαινα ἀνθρωπότης.

Ἔκποτε τὸ φῶς δὲν ἐσδέσθη.

Ὁ θεόπνευστος προφήτης καὶ ἱεροφάντης Ὀρφεὺς περιβεβλημένος διὰ πορφύρας καὶ κρατῶν ἀνὰ χεῖρας τὴν χρυσελεφάντινον λύραν του, ἀκτινοβολῶν δὲ ἐξ ἀφθάρτου νεότητος, ἔλεγεν ἐπιγραμματικώτατα, συμπεραίνων, εἰς τὸν ὑπὸ μύησιν μαθητῆν τῶν Δελφῶν.

Ἦδη ὅτε ὁ Διόνυσος ἐφώτισε τὴν ψυχὴν σου, ἐπικαλοῦμαι τὸν οὐράνιον καὶ πανίσχυρον ἔρωτα, ὅπως παρευρίσκειται εἰς τὰ δάκρυα καὶ εἰς τὴν χαρὰν σου. Ἀγάπα διότι τὸ πᾶν ἀγαπᾷ, οἱ δαίμονες τῆς ἀδύσσου καὶ οἱ θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου. — Ἀγάπα διότι τὸ πᾶν ἀγαπᾷ, ἀλλ' ἀγάπα τὸ φῶς καὶ ὄχι τὸ ἔρεβος.

Ἐμφανίζεται τοιοῦτοτρόπως ὁ περιφανῆς μυσταγωγὸς ὡς λάτρης καὶ κήρυξ διαπρύσιος τῆς λατρείας τοῦ φωτὸς ἐκείνου, τὸ ὁποῖον μετελαμπάδευσεν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὴν Γῆν ὁ θρυλικὸς Προμηθεὺς.

Καὶ πάλιν σὺν τῇ παρόδῳ τῶν αἰώνων ἡ φλόξ δὲν σβέννυται, ἀλλὰ φωτίζει καὶ καθοδηγεῖ.

Ὁ πολὺς Σωκράτης ἔλαβεν ἀνὰ χεῖρας τὸν πυρσόν, τὸν ὁποῖον μετήγαγεν εἰς τὴν Γῆν ὁ Προμηθεὺς καὶ εἶδε καταληφθεὶς ὑπὸ θάμβους ὁ ἱεροφάντης. Ἀποβλέπων δὲ εἰς τὸ θεῖον αὐτὸ φῶς ἢ μᾶλλον περιλουόμενος ὑπὸ τῶν μαγικῶν ἀκτίνων του, ὠραματίσθη τὴν δημιουργίαν ἐνὸς νέου κόσμου, ἐπεδόθη εἰς τὴν ἔρευναν τῶν μεγάλων φιλοσοφικῶν προβλημάτων τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἐνέπνευσε τὴν πίστιν εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν, διετήρησε μέχρι τέλους ἐδραίας καὶ ἀκλονήτους τὰς περὶ τοῦ θεοῦ δοξασίας του καὶ διέθεσε τὴν τελευταίαν πρὸ τοῦ θανάτου του ὄραν, συνδιαλεγόμενος μετὰ τῶν μαθητῶν του περὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς. Ἐδάδισε δὲ τέλος ὁ ἔργους καὶ λόγῳ ἐνάρετος καὶ χρηστὸς ἐκεῖνος φιλόσοφος πρὸς τὸν θάνατον καταδικασθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων δικαστῶν ὡς εἰσάγων καινὰ δαιμόνια εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ἡ θυσία τοῦ Σωκράτους δὲν ἀπέβη ἐπὶ ματαίῳ.

Ἡ ἱστορία διαθέτουσα δι' αὐτὸν μίαν ἐκ τῶν ὠραιότερων σελίδων τῆς, τὸν τοποθετεῖ εἰς τὴν σημαντικωτέραν καμπὴν τῆς μακρᾶς ἐκπολιτιστικῆς ζωῆς τῆς ἀνθρωπότητος, μεταξὺ τοῦ παλαιφάτου ἥρωος, ὅστις μετήγαγεν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὴν Γῆν τὴν δᾶδα τοῦ φωτός καὶ τοῦ ἀγωνιώδους ἐκείνου κατακτητοῦ, ὁ ὁποῖος ὀρμηθεὶς ἐξ Ἰουδαίας κατέκτησε τὴν ἀνθρωπότητα οὐχὶ δι' αἵματος καὶ θυσιῶν, ἀλλὰ διὰ τοῦ λόγου τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης καὶ ὁ ὁποῖος θὰ βασιλεύσῃ ἐπὶ τῶν ψυχῶν εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Ὁ χρόνος ἐξακολουθεῖ τὸν δρόμον του, ἐνῶ ὁ φωτοδόλος πυρσὸς μεταδίδεται ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα δικὴν σπαρτιατικῆς σκυτάλης.

Πολλὰ ἐκ τῶν ὑπερφυῶν ἀνθρωπίνων κορυφῶν, αἱ ὁποῖαι διεφύλαξαν ὡς Ἐστιάδες ἀσθεστον τὸ φῶς εἰς τὴν ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου εὐρισκομένην γῆν, πολλὰ, ἄπειροι ὑπέκυψαν εἰς τὴν ὀργὴν τοῦ Διὸς καὶ ὑπὸ τὰ πλήγματα τῆς σφύρας τοῦ Ἡφαίστου.

Ὁ Κολόμβος, ὁ Γαυτεμβέργιος, ὁ Γαλιλαῖος καὶ ἀποδημήσαντες ἐκ τῆς γῆς εἰς τὴν αἰωνίαν Ἀνατολήν, παρέμειναν ἐπ' αὐτῆς ἐνσαρκωμένα σύμβολα τῆς ἀνευδότητος ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ κόσμου διεξαγομένης τιτανομαχίας ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τοῦ φωτός, μεγαλοφυεῖς ἐρευνηταὶ τῶν φυσικῶν νόμων, ἀξιοὶ διδάσκαλοι τῆς μεγάλης τέχνης μας.

Ἐκ τοῦ τελευταίου ἐξ αὐτῶν ἡμεῖς οἱ Τεκτονεῖς παρελάβομεν, Ἀδελφοί μου, τὴν σκυτάλην προκειμένου νὰ συνεχίσωμεν τὸν ἀγῶνα.

Ὁ στίβος, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου μέχρι τοῦδε ἐπροχωρήσαμεν, ὑπῆρξεν ἀνώμαλος καὶ τραχύς.

Ἀλλ' ὦ μάκαρες ἡμεῖς, ἂν ἀνεύρωμεν εἰς τὴν ψυχὴν μας τὸ σθένος, ὅπως ἐξακολουθήσωμεν ἀνευδότης πορευόμενοι πτερόποδες ἐπὶ τοῦ στίβου τούτου.

Τὸ τέρμα εἶναι πάντως ἀκόμη πολὺ μακρὰν.

Ἡ ζωὴ μας θὰ εἶναι ἀναμφισβητήτως μικρόν τι σημεῖον εἰς τὸ ἄπειρον αὐτὸ διάστημα, ἕνας κρῖκος τῆς ἀτέρμονος ἀλύσσου, ἢ ὁποῖα συνδέει τὸ παρὸν μὲ τὴν αἰσχύλειον κοσμογονίαν.

Τί σημαίνει;

Ἡ τεκτονικὴ οἰκογένεια κατευθύνει σταθερῶς τὰ βήματά της πρὸς τὰ μέγала πεπρωμένα της, θεματοφύλαξ τῶν παραδόσεων καὶ τῶν θρύλων, τοὺς ὁποῖους μετέδωσεν εἰς αὐτὴν ἐκ τῶν παναρχαίων χρόνων ὁ Προμηθεύς, ὁ μυθικὸς διδάσκαλος πάσης τέχνης.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΤΕΚΤΟΝΙΚΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ

Οἱ ἐν Σάμῳ Ἐλεύθεροι Τέκτονες κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ παρόντος μηνὸς Ἰουνίου ἠτύχησαν νὰ δεξιωθῶσιν ἐν τῷ Τεκτονικῷ Μεγάρῳ τὸν Μέγαν Ὑπάτον Ταξιάρχην καὶ πλείστους ἄλλους ἀδελφοὺς ἐξ Ἀθηνῶν, μετασχόντας τῆς ὀργανωθείσης τριημέρου ἐκδρομῆς μέχρι Σάμου τὸ πρῶτον ἤδη ἀπὸ τῆς προσαρτήσεως τῆς νήσου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐκδρομῆς ταύτης ἔσχεν ἡ ἐνταῦθα Ἐνωσις τῶν Σαμίων, ἣτις, ἔχουσα ὡς Πρόεδρον μὲν τὸν κ. Σ. Μανταφούνην, ὡς Γραμματέα δὲ τὸν φιλιππ. ἀδ. Α. Κ. Σαμαρᾶν, ἐπεκαλέσθη τὴν συμμετοχὴν καὶ ἐπιστημονικὴν συνδρομὴν τῆς Ἐταιρείας τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν.

Οὕτως ἡ ἐκδρομὴ ἀπέβη οὐ μόνου τερπνὴ καὶ ψυχαγωγικὴ, ἀλλὰ καὶ διδακτικὴ λίαν, προκάλεσασα τὴν ἀνάμνησιν περιλάμπρων σελίδων τῆς ἱστορίας καὶ ἐθνικῶν παραδόσεων.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Κανάρης», ἀποπλευσάν ἐκ Πειραιῶς περὶ ὧραν 3ην μ. μ. τῆς 2ας Ἰουνίου κατέπλευσεν εἰς Καρλόδασι τὴν πρωτὰν τῆς ἐπομένης ἡμέρας Κυριακῆς. Ἐκεῖθεν δὲ ἐξετέλεσε τὸν περίπλου τῆς θαυμασίας νοτιοδυτικῆς πλευρᾶς τῆς νήσου. Κατὰ τὸν πλοῦν τοῦτον ὠμίλησε περὶ τῆς ἱστορίας τῆς Σάμου ὁ κύριος Κ. Σεῖρλῆς. Μετὰ προσέγγισιν δὲ εἰς τὸ Ἡράϊον οἱ ἐκδρομεῖς ἐπεσκέφθησαν τὰ εἰρεῖπια τοῦ ἀρχαίου Ναοῦ. Ἐκεῖ ἐγένοντο διαλέξεις περὶ τοῦ ἀρχαιοτάτου Σαμιακοῦ πολιτισμοῦ ὑπὸ Α. Ὀρλάνδου καὶ Β. Θεοφανίδου.

Κατὰ τὸν διάπλου τῶν περιφήμου στενοῦ τῆς Μυκάλης ἐγένετο ἱστορικὴ διάλεξις περὶ τῶν δύο γνωστῶν ναυμαχιῶν (479 π. Χ. καὶ 1824 μ. Χ.) ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Ι. Θεοφανίδου.

Περὶ ὧραν 6ην μ. μ. καταπλέει τὸ ἀτμόπλοιον εἰς Βαθὺ Σάμου, ἔνθα ἐγένετο ἐνθουσιώδης δεξιῶσις ἐν τῷ Δημαρχείῳ. Εἶτα ὁ Κρατ. Ἀδ. Καλογερόπουλος μετὰ τῶν λοιπῶν Τεκτόνων ἐκδρομῶν ἐπεσκέφθη τὴν τεκτονικὴν Στοάν, ἔνθα οἱ Τέκτονες φιλοφρόνως ἐδεξιώθησαν καὶ πλείστα ἐπιφανῆ μέλη τῆς τῆς Ἐταιρείας τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν καὶ τῆς Ἐνώσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Σαμίων. Οὕτω συνεκροτήθη ἀμέσως λευκὴ Συνεδρεία, καθ' ἣν οἱ Σάμιοι Τέκτονες μεθ' ὑπερφανείας ἠκροάσθησαν τοῦ Μεγάλου Ὑπάτου Ταξιάρχου, διδάξαντος βραχυσημάντους ἀρχαίας παραδόσεις περὶ τοῦ Σαμίου σοφοῦ Πυθαγό-

ρου, κρινομένου ὑπὸ τῶν ἱστοριοδιφῶν τῆς μυστηριακῆς ἀληθείας ὡς Πατὴρ τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ ἡμέτερος «Πυθαγόρας» μεθ' ὑπερηφανείας ἐπίσης παρέθετο ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος τεύχους τὸν ἐκφωνηθέντα ἐν Σάμῳ περὶ Πυθαγόρου λόγον.

Τὴν πρῶταν τῆς ἐπομένης Δευτέρας ἐτελέσθη δοξολογία ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῶ, καθ' ἣν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σάμου κύριος Εἰρηναῖος ἐξεφώνησε περισπούδαστον λόγον, ἐνέχοντα βαθυτάτην μυστηριακὴν ἔννοιαν καὶ ἐρμηνεύοντα τὴν σημασίαν τῆς θρησκευτικότητος τῶν ἀνθρώπων ὡς παρορμήσεως εἰς ὑπερκοσμίους σκέψεις καὶ ἐνατένισιν τοῦ Θεοῦ.

Εἶτα δὲ ἐγένοντο ἐν τῷ Πυθαγορείῳ Γυμνασίῳ διαλέξεις περὶ σελίδων τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας, ἧτοι περὶ Ἀθηναϊδος καὶ περὶ Θεοδούλης ὑπὸ Γ. Ἀρδανιτάκη καὶ Φ. Κουκουλέ.

Τέλος τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ Κανάρης, ἀποπλεύσας ἐκ Βαθέος, προσήγγισεν αὐθις εἰς Καρλόβασι, ἐνθα ἐξεθόντες οἱ ἐκδρομεῖς, ἀνήλθον εἰς νέον Καρλόβασι καὶ ἐκεῖ ἐγένετο στέψις τῆς προτομῆς τοῦ Λυκούργου τοῦ Λογοθέτου διὰ προσφωνήσεως καταλλήλου γενομένης ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Κ. Σαμαρᾶ.

La chancellerie de l'Association Maçonnique Internationale

(A. M. I.) à Genève, vient de publier un:

ANNUAIRE DE LA MACONNERIE UNIVERSELLE 1928

ANNUAL 1928—KALENDFR 1928

contenant les statuts de l'Association Maçonnique Internationale (A. M. I.) en 3 langues, les nouvelles adresses des Grandes Loges et des Grands Orients, ainsi que les Grandes Loges en relations; une liste des Maçons illustres, des renseignements sur les Puissances maç. du monde, la Maçonnerie philosophique, etc. etc. plus de 450 pages.

Indispensable à chaque Loge ainsi qu'aux Francs-Maçons.
1 exemplaire=5 frs. (suisses) 10 exemplaires=45 frs. (suisses)
50 exemplaires=200 frs. (suisses).

montante à envoyer à la Chancellerie de l'Association Maçonnique Internationale (A. M. I.) case postal Stand 138, Genève. Suisse. (Compte de chèques postaux no. 1. 3510 Genève)».

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ

ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

Ἡ Ἐλευθέρα Τεκτονικὴ τῆς Νιγηρικῆς φυλῆς

Πολλὰ δείγματα ἀποδεικνύουσι τὴν ὕλικὴν καὶ πνευματικὴν πρόοδον τῶν Μαύρων. Ἦδη κατέχουσι πλείονας τῶν 73 Τραπεζῶν καὶ 35 ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν μὲ ἐνεργητικὸν πλεόν τῶν 200 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. 700.000 οἰκογένειαι καὶ πλεόν Νέγρων κατοικοῦσι ἐν ἰδιοκτητοῖς οἰκίαις. Ἡ ἐπέκτασις τῆς Ἐλ. Τεκτ. καὶ παρὰ τοῖς Μαύροις τῆς Β. Ἀμερικῆς ἐπιτρέπει νὰ ἐπίσωμεν ὅτι θὰ ἀναπτύξη σὺν τῷ χρόνῳ τὰς μετὰ τῶν λευκῶν φιλικὰς σχέσεις. Τοῦτο θὰ σημάνη μεγάλην κοινωνικὴν πρόοδον. Ἡ Ἐλευθέρα Τεκτονικὴ ἀδελφότης τῶν Μαύρων ἐν Ἰλλινόϊς, καθίδρυσεν ἐν Roik Island, ἄσυλον γερόντων, στοιχίσαν πλεόν τῶν 80.000 δολλαρίων καὶ στεγάζον 63 γέροντας ἀδελφούς. Ὁ Σεβ. ἀδ. Δρ. Tohn C. Ellis ἔλεγε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν τῶν ἐγκαινίων «εἰλικρινῶς εἶμαι ὑπερήφανος ὅτι ἀνήκω εἰς ὄργανωσιν ἀποδεικνύουσαν ὅτι ὁ Μαῦρος ἔχει τὴν ἰκανότητα καὶ τὴν θέλησιν πρὸς πρόοδον, ἐὰν δὲν παρακαλύεται παρ' ἄλλων εἰς αὐτήν».

Ἡ Ἐλ. Τεκτ. τῶν Νέγρων ἐν Ἡν. Πολ. ἔχει 36 Μ. Στ. καὶ εὐρίσκεται εἰς ἀδελφικὰς σχέσεις μετὰ τῶν τεκτονικῶν δυνάμεων τῶν Μαύρων τῆς Αἰτῆς, τοῦ Ἀγ. Δομίγκου καὶ τῆς Λιβερίας.

Δαπανᾷ 350.000.000 δολλάρια περίπου κατ' ἔτος εἰς φιλανθρωπικὰ ἔργα, ἔχει δὲ 2½ δισεκατομμύρια δολλάρια κινήτην καὶ ἀκίνητον περιουσίαν. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ὀμιλοῦσιν εὐγλώττως περὶ τῆς προόδου τῆς περιφρονηθείσης μέχρι τοῦδε φυλῆς.

Βέλγιον

Ὁ γνωστὸς Τεκτονικὸς ὄργανισμὸς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀνθρώπινον Δίκαιον» (Droit Humain) ἴδρυσεν ἐν Βρυξέλλαις πλείστως Στοὰς καὶ ἐν Περιστύλιον. Ἐν τούτοις ὡς γνωστὸν δὲν ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τῆς Μεγάλῃς Ἀνατολῆς τοῦ Βελγίου, ὡς ἐπίσης δὲν ἀναγνωρίζεται παρὰ πασῶν τῶν τεκτονικῶν δυνάμεων τοῦ ἡμετέρου Σκωτικῆς Δόγματος.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
“Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ,,

Διευθυντής: Ἴατρος Β. ΚΕΛΕΜΕΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΥΚΛΙΝΙΚΗΣ
ΟΔΟΣ ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 4
ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΙΑΤΡΕΙΑ ΔΙ' ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΠΑΘΗΣΕΙΣ

ΤΕΛΕΙΑ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΕΙΑ
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΒΙΟΧΗΜΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΑΚΤΙΝΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ - ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΦΩΤΟΘΕΡΑΠΕΙΑ - ΡΑΔΙΟΝ - ΑΚΤΙΝΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΤΜΗΜΑ ΕΣΩΤΕΡΚΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ
ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 88

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ - ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ - ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ
40 κλίναι Α' Β' καὶ Γ' θέσεως δι' Ἐσωτερικοὺς Ἀσθενεῖς
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΔΩΜΑΤΙΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

*Τελειώταται ἐγκαταστάσεις Χειρουργείων
ἀνταποκρινόμεναι εἰς ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις
τῆς σημερινῆς Χειρουργίας.*

*Εἰδικὰ διπλωματοῦχοι νοσοκόμοι διὰ τὴν περίθαλψιν
τῶν ἐσωτερικῶν ἀσθενῶν — Τηλεφ. 5 - 52*

ΕΙΔΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΝ ΑΣΘΕΝΩΝ

ΛΕΩΝ ΜΑΤΖΑΣ ΕΝ ΠΡΕΒΕΖΗ

ΟΙΚΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΤΩ 1891

Ἀντιπρόσωπος διαφόρων εὐρωπαϊκῶν καὶ ἑλληνικῶν ἐργοστασίων,
ἐμπορικῶν οἴκων, ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν καὶ Πράκτωρ ἀβα-
ριῶν κλπ. Διὰ τὴν Πρέβεζαν καὶ τὰ Ἰωάννινα :

ΚΤΗΜΑΤΟΜΕΣΙΤΗΣ Γ. ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΑΚΗΣ

Μητροπόλεως 1 (Πλατεῖα Συντάγματος)

Ἀθῆναι Τηλ. Νο 159

Ἄγοραὶ — Πωλήσεις — Ἐνοικιάσεις — Δάνεια

Διὰ τὸ θέρος ὑελαὶ χρωματιστοὶ ἀνακουφίζοντες τὴν ὄρασιν
δι' ὀφθαλμοὺς εὐαίσθητους ταύτοχρόνως μυοπικοὺς ἢ πρεσβυ-
πικοὺς εἰς μεγίστην ποικιλίαν παρὰ τῶ ἐιδικῶ ὀπτικῶ

ΛΕΩΝΙΔΑ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁδὸς Πανεπιστημίου 34 ἔναντι Στοᾶ Ἀρσακείου

ΑΠΟΘΗΚΗ ΧΑΡΤΟΥ

Κ. Α. ΜΙΜΗΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ Σ^{ΙΑ}

8-ΟΔΟΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ-8

(ΣΤΟΑ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ)

ΑΘΗΝΑΙ

Τηλέφωνον νέον 7-59

Χάρτης γραφῆς, δημοσιογραφικός, περιτυλίξεως, τυπογραφικός
λιθογραφικός, δι' ἐκδότας κ. τ. λ.

“ Ν Ο Χ , ,

ΗΛΕΚΤΡΟ-ΙΑΤΡΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

Διὰ Ἰατροὺς ὅλων τῶν ἐιδικότητων, ιδιώτας, Instituts de Beauté,
Κουρείς κ.τ.λ.

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
28ς Τσιμισκή 7 Γραφ. Ν. 25

Ὁραὶ ἐργασίας
12-12 1)2 καὶ 6-7

Τεύχη τοῦ «Πυθαγόρου» ζητούνται ἐπειγόντως τῶν ἀκολουθῶν μηνῶν

Ἰανουαρίου—Φεβρουαρίου ἔτους 1926

Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου ἔτους 1927

Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου τρέχοντος ἔτους 1928

Τὰ δύο ταῦτα τεύχη ἐκάστου ἔτους, ἀποστελλόμενα πρὸς τὴν Δι-
εὐθυνσιν τοῦ «Πυθαγόρου» ὁδὸς Βαλτετσίου 3 Ἀθήνας, ἢ παραδιδό-
μενα εἰς τοὺς κατὰ τύπους ἀδελφοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ «Πυθαγόρου»,
γίνονται εὐγνωμόνως ἀποδεκτὰ ἀντὶ ἐτησίας συνδρομῆς.

ΔΕΛΦΟΙ Κ. ΓΟΥΝΑΡΗ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ - ΞΑΝΘΗ

Ἄλευρα — Δημητριακὰ

Εἰδικὸν τμημὰ ἐξαγωγῆς ἐγχωρίων προϊόντων Θράκης

Ἀντιπροσωπεῖται — Ἀσφάλειαι

ΙΑΤΡΟΣ ΠΟΛ. Θ. ΒΕΖΙΡΤΖΗΣ

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ κλπ.

Εἰδικῶς ἀσχοληθεὶς ἐν Βιέννῃ, Βερολίνῳ
καὶ Παρισίοις.

Δέχεται 9-12 καὶ 4-7

Πατησίων 15γ'

Δημοδιδάσκαλος ἀριστοῦχος, ἔμπειρος καὶ ἐξαι-
ρετικῶς εὐμέθοδος ἀναλαμβάνει παραδόσεις μαθη-
μάτων Δημοτικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ Σχολείου, ὅπως
ἐντὸς ὀλίγου χρόνου προαγάγη καθυστερήσαντας
μαθητάς. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Διευθυντῇ τοῦ
«Πυθαγόρου».